

**OFFICIEUZE COÖRDINATIE VAN DE
VISSERIJREGLEMENTERING**

Versie : 1 oktober 2019

INHOUD		
1 juli 1954	Wet op de riviervisserij	3
8 augustus 1980	Bijzondere wet tot hervorming der Instellingen	8
UITVOERINGSBESLUITEN		
13 december 1954	Koninklijk besluit waarbij de datum van inwerkingtreding van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij vastgesteld wordt	9
13 december 1954	Koninklijk besluit waarbij de heffing op de prijs van de visverloven vastgesteld wordt	10
13 december 1954	Koninklijk besluit betreffende de Provinciale Visserijcommissies en het Centraal comité van het Visserijfonds	11
13 december 1954	Ministerieel besluit tot inrichting van de boekhouding van het Visserijfonds	15
1 februari 2013	Besluit van de Vlaamse regering tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij (inclusief verslag aan de Vlaamse Regering)	20
1 december 2017	Ministerieel besluit betreffende het instellen van tijdelijke maatregelen voor zeebaars ter uitvoering van artikel 14 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij	42
1 december 2017	Ministerieel besluit betreffende het instellen van een tijdelijke terugzetverplichting in de waterlopen Zwalm en IJse en hun zijwaterlopen ter uitvoering van artikel 14 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij	43

Rode tekst: bepalingen die, als ze worden overtreden, als een milieu-inbreuk kunnen worden vastgesteld met een verslag van vaststelling.

1. WET VAN 1/7/1954 OP DE RIVIERVISSERIJ

(B.S. 29.07.1954)

Boudewijn Koning der Belgen,

Aan allen, die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

De Kamers hebben aangenomen en WIJ bekrachtigen hetgeen volgt:

Artikel 1. Deze wet regelt de visserij in de binnenwateren, met uitzondering van die welke beoefend wordt op de vijvers, visputten, sloten en kanalen, van welke aard ook, wanneer de vissen die er leven, zich niet vrij kunnen bewegen tussen deze plaatsen en de stromen, rivieren en andere openbare waterlopen.

HOOFDSTUK I - HET VISRECHT EN DE UITOEFENING DAARVAN

Afdeling I

Bevaarbare en vlotbare waterlopen waarvan het onderhoud ten laste van de Staat of diens rechthebbenden komt.

Art. 2. [Het visrecht behoort aan de Staat in de stromen, rivieren en vaarten die door de Koning onder de met schip, schuit of vlot bevaarbare of vlotbare waterwegen gerangschikt zijn en waarvan het onderhoud ten laste is van de Staat of van zijn rechthebbenden.

De bepaling van voorgaand lid is zelfs van toepassing indien de waterweg in werkelijkheid niet meer voor de scheepvaart of het vloten gebruikt wordt.] (Wet van 10 juli 1957, enig artikel.)

Art. 3. Onverminderd de bepalingen van de internationale overeenkomsten betreffende de uitoefening van het visrecht in de Beneden-Schelde en in de grensscheidende Maas, bepaalt de Koning de bevaarbare of vlotbare waterlopen, of de gedeelten van die waterlopen, waarvoor vergunningen tegen geld met het oog op de palingvangst kunnen verleend worden.

Hij regelt insgelijks de voorwaarden van aflevering en van gebruik der vergunningen.

Art. 4. In de waterlopen aangeduid in artikel 2, mag ieder die van een visverlof voorzien of vrijgesteld is, vissen met één of twee hengels en met de peur, al naar de rechten die hij bezit op grond van het verlof of de vrijstelling; het gebruik van de voornfles en van het kreeftennet is geoorloofd onder de voorwaarden door de Koning te bepalen.

Art. 5. Zij die krachtens de bepalingen van deze wet het visrecht uitoefenen in de waterlopen, aangeduid in artikel 2, mogen voor de uitoefening van dit recht gebruik maken van de oever over een breedte van 1,50 m maximum berekend vanaf de boord die de waterloop bespoelt in zijn hoogst bereikte peil zonder te overstromen.

Afdeling II

Andere waterlopen dan die aangeduid in artikel 2

Art. 6. In al de andere waterlopen dan die aangewezen in artikel 2 hebben de oevereigenaars het visrecht, ieder van zijn kant en tot in het midden van de waterloop.

Afdeling III

[Kreken en kunstmatige waterwegen waarvan het onderhoud ten laste van polders of wateringenv valt.

Art. 6bis. In de kreken en kunstmatige waterwegen waarvan het onderhoud ten laste van polders of wateringenv valt, behoort het visrecht aan die besturen.

Bij verpachting van dit visrecht, hebben de provinciale visserijcommissies het eerste recht tot pachten, tegen het hoogste bod.] (Wet van 1 april 1977 B.S. 22.04.1977)

HOOFDSTUK II – HET VISVERLOF

Art. 7. Niemand mag vissen in de wateren waarop deze wet van toepassing is, zonder voorzien te zijn van een regelmatig visverlof [...] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009).

Art. 8. [§1. De Vlaamse regering regelt de vorm van de visverloven, hun geldigheidsduur en de wijze waarop zij worden afgegeven, evenals de voorwaarden van afgifte en intrekking ervan.

[§2. Jongeren tot en met zeventien jaar worden vrijgesteld van het visverlof onder de volgende voorwaarden:

1° ze vissen met maximaal één hengel;

2° ze vissen uitsluitend vanaf de oever, inclusief vanop een plateau of een steiger die verankerd of verbonden is met de oever;

3° ze vissen uitsluitend van twee uur voor zonsopgang tot twee uur na zonsondergang;

4° ze gebruiken geen aasvissen;

5° ze laten elke gevangen vis onmiddellijk en voorzichtig vrij in het water van herkomst;

6° ze vervoeren geen vissen en ze houden geen vissen in hun bezit tijdens het hengelen.] (Decr. 23/11/2018, art. 2; I: 01/01/2019)

§3. De Vlaamse regering kan andere algemene vrijstellingen verlenen voor het bezit van een visverlof.] (Decreet van 21 december 1990, B.S. 29.12.1990)

[§4. De Vlaamse regering kan vissersverenigingen erkennen.

§5. De Vlaamse regering stelt de voorwaarden op waaronder ze erkenning kan verlenen.] (Decreet van 18.05.1999, B.S. 30.06.1999)

[Art.9. De belasting op de afgifte van visverloven wordt als volgt vastgesteld:

1° voor het jeugdvisverlof: 5 euro. Dit visverlof wordt afgegeven aan jongeren tot en met zeventien jaar. Het jeugdvisverlof geeft het recht om met maximaal twee hengels te vissen, zowel overdag als 's nachts, vanaf de oever, vanop een plateau of een steiger die verankerd of verbonden is met de oever, en op een andere wijze dan vanaf de oever. Elke gevangen vis wordt onmiddellijk en voorzichtig vrijgelaten in het water van herkomst. Het jeugdvisverlof geeft geen recht om aasvissen te gebruiken, noch om vissen te vervoeren en tijdens het hengelen in bezit te houden;

2° voor het gewone visverlof: 13 euro. Dit visverlof geeft het recht om met maximaal twee hengels te vissen vanaf de oever, inclusief vanop een plateau of een steiger die verankerd of verbonden is met de oever. Elke gevangen vis wordt onmiddellijk en voorzichtig vrijgelaten in het water van herkomst. Het gewone visverlof geeft geen recht om aasvissen te gebruiken, noch om te vissen van twee uur na de officiële zonsondergang tot twee uur voor de officiële zonsopgang. Het gewone visverlof geeft geen recht om vissen te vervoeren en tijdens het hengelen in bezit te houden;

3° voor het grote visverlof: 48 euro. Dit visverlof geeft het recht om te vissen volgens de wijze van het gewone visverlof. Het grote visverlof geeft bijkomend het recht om aasvissen te gebruiken, om te vissen op andere wijzen dan vanaf de oever, alsook om te vissen van twee uur na de officiële zonsondergang tot twee uur voor de officiële zonsopgang. Het grote visverlof geeft bijkomend het recht om vissen te vervoeren en tijdens het hengelen in bezit te houden conform de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt.] (Decr. 23/11/2018, art. 3; I: 01/01/2019)

HOOFDSTUK III - DE VISSERIJPOLITIE

Art. 10. [...] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)

Art. 11. De Koning geeft een omschrijving van de hengel.

Art. 12. De Koning bepaalt:

1° De tijd, de seizoenen en de uren tijdens welke het vissen verboden is, hetzij overal, hetzij op sommige waterlopen of gedeelten van waterlopen, evenals de vissoorten waarop dit gebod van toepassing is; ¹

2° De wijzen van vissen en de vistuigen en –toestellen die verboden zijn;

3° De gebruiksvoorwaarden, de afmetingen evenals de wijze van keuring van de geoorloofde vistuigen;

4° De maten beneden welke sommige vissoorten in het water teruggeworpen moeten worden;

5° De lokazen waarvan het gebruik verboden is als aas aan de vistuigen.

Art. 13. [...] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)

Art. 14. De minister tot wiens bevoegdheid de riviervisserij behoort, kan, met het oog op proefnemingen of op het gewestelijk of plaatselijk nut, het vissen, sommige wijzen van vissen, het vangen van sommige vissoorten of categorieën evenals het gebruik van bijzondere lokazen of tuigen tijdelijk toestaan of verbieden.

[**Art. 14bis.** De Vlaamse Regering kan, ten behoeve van de preventie, de bewaking en de bestrijding van ziekten bij in het wild levende dieren, met als doel de bescherming en vrijwaring van de volksgezondheid, de economische welvaart van beroepsmatige dierenhouders en de natuur, afwijken van de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, onder de door haar te bepalen voorwaarden en onder haar toezicht.

Afwijkingen op grond van dit artikel kunnen alleen maar toegestaan worden als de volgende voorwaarden zijn vervuld :

1° er mag geen andere bevredigende oplossing bestaan;

2° de afwijking mag geen afbreuk doen aan het streefdoel om de populaties van de soort in kwestie in een gunstige staat van instandhouding te laten voortbestaan, op lokaal niveau of op Vlaams niveau.] (Decr. 28/03/2014, art. 10)

Art. 15. [Het is verboden om het even welke levende vis, behalve paling, afkomstig uit viswater waarop de wetgeving van toepassing is, aan dit viswater te onttrekken en te vervoeren.

[...] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)] (Decreet van 18.05.1999, B.S. 30.06.1999)

[**Art. 16.** In afwijking van artikel 15 mag elke hengelaar maximaal vijf levende aasvisjes kleiner dan of gelijk aan 15 centimeter vervoeren en tijdens het hengelen in zijn bezit houden. De Vlaamse Regering kan het gebruik, de wijze van transport en de soorten aasvisjes nader omschrijven.] (Decr. 23/11/2018, art. 4; I: 01/01/2019)

[...] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)] (Decreet van 18.05.1999, B.S. 30.06.1999)

Art. 17. De minister tot wiens bevoegdheid de riviervisserij behoort, kan machtiging verlenen om te allen tijde vissen en kreeften van om het even welke maten, die voor bepoting bestemd zijn, te vangen en te vervoeren.

Art. 18. De houders van vergunningen mogen, terwijl zij vissen, in hun vaartuigen, korven of om het even welke benodigdheden, geen andere vissen hebben dan die waarvan de vangst geoorloofd is krachtens de vergunning.

[...] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)

Art. 19. De schippers op de bevaarbare of vlotbare stromen, rivieren en kanalen, mogen in hun schepen of uitrustingen generlei zelfs geoorloofd visnet of vistuig hebben, behalve een hengel [...] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009).

¹ Voor art. 12, 1° dient te gebeuren in onderling overleg met de betrokken regering/art. 6, X, §2, 2° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (B.S. 15.08.1980)

[...] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)

Art. 20. Het is verboden buiten zijn woning voorzien te zijn van verboden vistuigen of – toestellen, tenzij bewezen wordt dat die tuigen of toestellen bestemd zijn voor visvangst in wateren waarop deze wet niet van toepassing is, voor de zeevisserij of voor de visserij die krachtens internationale overeenkomsten beoefend wordt in vreemde wateren waar het gebruik ervan niet verboden is.

In de laatste twee gevallen moeten de vissers die op de binnenwateren varen om de plaats van hun bestemming te bereiken, deze tuigen of toestellen in het ruim wegzetten.

[...] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)

Art. 21. [...] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)

Art. 22. [Het is verboden om in stromen, rivieren of kanalen, of in delen ervan stoffen te werpen met als bedoeling de vissen te bedwelmen, of te doden.] (Decreet van 18.12.2015, B.S. 29.12.2015)

Art. 23. [Het is verboden om te vissen in de wateren die vallen onder het toepassingsgebied van deze wet zonder de toestemming van degene aan wie het visrecht behoort.] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)

Art. 24. [...] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)

Art. 25. Het is verboden [...] vis uit te storten in de wateren waarop deze wet van toepassing is, zonder de machtiging van de Minister, die de riviervisserij in zijn bevoegdheid heeft, of van zijn afgevaardigde. (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)

Art. 26. [...] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)

Art. 27. [...] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)

Art. 28. [...] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)

[HOOFDSTUK IV – HANDHAVING] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)

Art. 29. [Voor deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan worden het uitoefenen van toezicht, het opleggen van bestuurlijke maatregelen, het onderzoeken van milieu-inbreuken, het opleggen van bestuurlijke geldboeten, het innen en invorderen van verschuldigde bedragen, het opsporen van milieumisdrijven, het strafrechtelijk bestraffen van milieumisdrijven en het opleggen van veiligheidsmaatregelen uitgevoerd volgens de regels in titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)

Art. 30. [...] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)

Art. 31. De houder van het visrecht kan eigen visserijwachters benoemen met inachtneming van artikel 177 van het Boswetboek.

Die wachters worden met de private boswachters gelijkgesteld.

Art. 32. [...] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)

Art. 33. [...] (Decreet van 30.04.2009, B.S. 25.06.2009)

Art. 34. De vervolgingen worden ambtshalve ingesteld; is het in artikel 23 omschreven misdrijf, afgezien van enig ander misdrijf, gepleegd in een in artikel 6 bedoelde waterloop, dan geschieden de vervolgingen slechts op klachte van de rechthebbende van het visrecht.

Art. 35. Worden opgeheven:

1° De wet van 19 januari 1883 op de riviervisserij;

- 2° De wet van 5 juli 1899 tot wijziging van de wet van 19 januari 1883 op de riviervisserij;
- 3° Artikel 29 van de wet van 10 augustus 1923 tot wijziging van de wetten op de zegel-, registratie-, griffie-, hypotheek- en successierechten;
- 4° Artikel 5, derde lid, van de wet van 30 januari 1924 tot herinrichting der landelijke politie;
- 5° Het koninklijk besluit n° 232 van 26 december 1935 houdende wijziging van de wet op de riviervisserij;
- 6° De wet van 1 juni 1937 waarbij de wet van 19 januari 1883, gewijzigd bij de wet van 5 juli 1899, wordt aangevuld.

HOOFDSTUK V - HET VISSERIJFONDS

Art. 36. Bij het ministerie tot welks bevoegdheid de riviervisserij behoort, wordt een fonds ingesteld ter bepoting van de waterlopen waarop deze wet van toepassing is, ter verscherping van het toezicht, tot steun aan de strijd tegen verontreiniging en tot verbetering van de visserij in het algemeen.

[Dit fonds is een begrotingsfonds als bedoeld in artikel 19 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit. Het wordt gestijfd door:

- a) een afnemij op de prijs van de visverloven;
- b) de vrijwillige, contractuele, reglementaire of decretale bijdragen van natuurlijke personen, rechtspersonen, openbare besturen en instellingen ter verwezenlijking van de doelstellingen inzake het beleid van de Vlaamse regering ten aanzien van de riviervisserij;
- c) de opbrengst van administratieve geldboeten en alle andere bedragen, welke door de diensten van het Vlaamse gewest en door de rechtbanken gevorderd worden lastens de overtreders van de wetgeving en reglementering inzake de riviervisserij;
- d) de opbrengst van concessies van verhuur en van vervreemdingen van eigendommen, installaties en aanhorigheden, die aangewend of verworven werden met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen inzake de riviervisserij.] (Decreet van 21.12.1990, B.S. 29.12.1990)

Art. 37. [De Vlaamse regering beschikt over de kredieten van het Visserijfonds voor al wat kan dienen in het raam van het beleid inzake riviervisserij in de ruime zin.] (Decreet van 21.12.1990, B.S. 29.12.1990)

Een bijzonder reglement betreffende de boekhouding van het fonds wordt gezamenlijk opgesteld door de minister van financiën en de minister tot wiens bevoegdheid de riviervisserij behoort. Dit reglement kan van de bepalingen betreffende de Rijkscomptabiliteit afwijken voor zover betreft de aanwending, de liquidatie, de betaling en de verantwoording der uitgaven.

Art. 38. In de hoofdplaats van elke provincie wordt, onder het voorzitterschap van de gouverneur of van zijn afgevaardigde, een commissie ingesteld, "Provinciale Visserijcommissie" genoemd.

Het aantal leden mag niet lager zijn dan vier, noch hoger dan tien. Er zijn zoveel plaatsvervangende als gewone leden. Zij worden door de gouverneur gekozen onder de kandidaten, aangewezen door de meest gekwalificeerde vissersverenigingen; zij vertegenwoordigen zoveel mogelijk de verschillende streken van de provincie en de belangrijkheid van de groeperingen.

[Ten hoogste één vijfde van de leden mag echter gekozen worden onder de kandidaten, aangewezen door de vissersverenigingen waarvan de leden in andere wateren vissen dan die vermeld in artikel 2, behalve wanneer in de provincie slechts één vissersvereniging mocht bestaan.] (Wet van 10 juli 1957, enig artikel)

De commissies verlenen, binnen het kader van de opdracht van het bij artikel 36 ingestelde fonds en volgens door de Koning te bepalen regelen, hun medewerking aan het [Agentschap voor Natuur en Bos] voor de aanwending van dat fonds. (Decreet van 07.12.2007, B.S. 14.01.2008)

Art. 39. Bij het ministerie tot welks bevoegdheid de riviervisserij behoort, wordt een centraal comité van het Visserijfonds ingesteld, waarvan de bevoegdheid en de organisatie door de Koning worden geregeld. Iedere provinciale commissie is daarin door een afgevaardigde of diens plaatsvervanger vertegenwoordigd.

Art. 40. De Koning stelt de datum van inwerkingtreding van deze wet vast.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel bekleed en door het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt worde.

Gegeven te Brussel, de 1 juli 1954.

BOUDEWIJN.

Van Koningswege:
De Minister van Landbouw,

R. LEFEBVRE.

Gezien en met 's Lands zegel gezegeld:
De Minister van Justitie,

A. LILAR.

2. BIJZONDERE WET VAN 08/08/1980 TOT HERVORMING DER INSTELLINGEN

(B.S. 15.08.1980)

Art. 6 §1) De aangelegenheden bedoeld in artikel 107 quater van de Grondwet zijn:

III Wat de landinrichting en natuurbehoud betreft:

- 6°) de visvangst (lees riviervisserij)
- 7°) de industrialisering van de visteelt

§2) De betrokken regeringen moeten onderling overleg plegen wat betreft:

2° Het openen en sluiten van de jacht, van de vogelvangst en van de visvangst (lees riviervisserij).

Wanneer de bepalingen van 2) betrekking hebben op aangelegenheden betreffende een ander grondgebied dan dat van het Vlaams en het Waalse gewest, wordt de overheid bevoegd voor dat grondgebied, bij het overleg betrokken.

**3. KONINKLIJK BESLUIT VAN 13/12/1954 WAARBIJ DE DATUM VAN
INWERKINGTREDING VAN DE WET VAN 1/7/1954 OP DE RIVIERVISSERIJ
VASTGESTELD WORDT**

(B.S. 16.12.1954)

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, HEIL.

Gelet op de wet op de riviervisserij van 1 juli 1954, inzonderheid op artikel 40;

Gelet op de dringendheid;

Op voordracht van onze Minister van Landbouw,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij:

Artikel 1. De datum van inwerkingtreding van de wet op de riviervisserij van 1 juli 1954 wordt op 1 januari vastgesteld.

Artikel 2. Onze Minister van Landbouw is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel de 13 december 1954.

BOUDEWIJN.

Van Koningswege:

De Minister van Landbouw,

R. LEFEBVRE.

**4. KONINKLIJK BESLUIT VAN 13/12/1954 WAARBIJ DE HEFFING OP DE PRIJS
VAN DE VISVERLOVEN VASTGESTELD WORDT.**

(B.S. 16.12.1954)

WIJZIGING

Besluit van de Vlaamse regering van 15 december 1982 (B.S. 24.12.1982)

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, HEIL.

Gelet op de wet op de riviervisserij van 1 juli 1954, inzonderheid op artikel 36;

Gelet op de dringendheid;

Op de voordracht van Onze Minister van Landbouw, van Onze Minister van Financiën en van Onze Minister van Verkeerswezen,

Hebben Wij besloten en besluiten wij:

Artikel 1. De heffing op de prijs van de visverloven tot stijving van het Visserijfonds wordt op [99%] (B.V.E. van 15 december 1982, art. 2.) van de prijs der verloven vastgesteld. ¹

Art. 1bis. [Niets wordt gewijzigd aan de huidige vergoedingswijze van de Regie der Posterijen voor haar tussenkomsten in het verstrekken der visverloven bedoeld in de wet van 1 maart 1954 op de riviervisserij.] (B.V.E. van 15 december 1982, art.3.)

Art. 2. Onze Minister van Landbouw, Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Verkeerswezen zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit, dat op 1 januari 1955 in werking treedt.

Gegeven te Brussel, de 13 december 1954.

BOUDEWIJN,

Van Koningswege:
De Minister van Landbouw,
R. LEFEBVRE.

De Minister van Financiën,
H. LIEBAERT.

De Minister van Verkeerswezen,
E. ANSEELE.

¹ In werkelijkheid komt de volledige heffing in het visserijfonds.

**5. KONINKLIJK BESLUIT VAN 13/12/1954 BETREFFENDE DE PROVINCIALE
VISSERIJCOMMISSIES EN HET
CENTRAAL COMITÉ VAN HET VISSERIJFONDS**

(B.S. 16.12.1954)

WIJZIGINGEN.

- Koninklijk Besluit van 12 mei 1955: (B.S. 30 mei, 31 mei en 1 juni 1955)
 - art. 13: samenstelling comité.
- Koninklijk Besluit van 16 september 1955: (B.S. van 8 oktober 1955)
 - art. 5: commissie, aanvulling raadgevende personen;
 - art. 8: werking commissie;
 - art. 13: werking commissie, samenstelling;
 - art. 17: commissie, vergaderplaats, tijdstip.
- Besluit van de Vlaamse regering van 18 mei 1983: (B.S. van 4 augustus 1983)
 - art. 12: werking centraal comité;
 - art. 13: samenstelling centraal comité.
- Besluit van de Vlaamse regering van 29 november 1989 (B.S. van 18 mei 1990)
 - art. 1: grenzen visserijcommissies
- Besluit van de Vlaamse regering van 7 maart 2008 (B.S. van 21 mei 2008)
 - art. 1, 6, 7, 9, 11, 13, 15, 16, 17 en 18: aanpassing sectorale wetgeving aan kaderdecreet bestuurlijk beleid.
- Besluit van de Vlaamse regering van 29 mei 2009 (B.S. van 3 september 2009)
 - art. 9: schrappen woudmeester

13 DECEMBER 1954. - Koninklijk besluit betreffende de provinciale visserijcommissies en het centraal comité van het visserijfonds. (B.S. van 16 december 1954)

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, HEIL.

Gelet op de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Landbouw,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

HOOFDSTUK I - PROVINCIALE VISSERIJCOMMISSIES

Artikel 1. De provinciale visserijcommissies hebben tot taak, de inspanningen van de plaatselijke of gewestelijke vissersverenigingen te coördineren om te komen tot een gemeenschappelijk optreden in het belang van de visvangst en de visteelt; voorstellen te doen voor, en met inachtnaam van de onderrichtingen van de [Vlaamse minister, bevoegd voor de Landinrichting en het Natuurbehoud], uitvoering te geven aan maatregelen, die dienstig kunnen zijn om de productiviteit van de waterlopen te verhogen, met name door aangepaste bepotingen, door het voortbrengen van pootvis en het uitvoeren van werken. (B.V.R. van 07.03.2008 art. 1)

Om het toezicht van de visvangst en de bestraffing van stroperij te verscherpen, kunnen de commissies aan de [Vlaamse minister, bevoegd voor de Landinrichting en het Natuurbehoud] voorstellen, visserijwachters aan te stellen. Deze worden, onverminderd de uitoefening van hun wettelijke bevoegdheid, ter beschikking van de commissie gesteld voor de uitvoering van de overeenkomstig het eerste lid van dit artikel gelaste maatregelen. De [Vlaamse minister, bevoegd voor de Landinrichting en het Natuurbehoud] regelt hun werving, hun dienst en hun bezoldiging. (B.V.R. van 07.03.2008 art. 1)

Alle uitgaven van de provinciale commissies, daarin begrepen de bezoldiging van de visserijwachters, komen ten laste van het visserijfonds.

[In het Vlaams gewest bestaan vijf provinciale commissies; de provinciale visserijcommissie van Antwerpen, de provinciale visserijcommissie van Limburg, de provinciale visserijcommissie van West-Vlaanderen, de provinciale visserijcommissie van Oost-Vlaanderen en de provinciale visserijcommissie van Vlaams-Brabant, waarvan het werkingsgebied samenvalt met de grenzen respectievelijk van de provincies Antwerpen, Limburg, West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen en van de administratieve arrondissementen Leuven en Halle-Vilvoorde-Asse.

De commissie van Vlaams-Brabant is samengesteld uit de Nederlandstalige leden van de commissie Brabant, die het werkingsgebied van de commissie Vlaams-Brabant vertegenwoordigen.] (BVR 29.11.89 art. 1) (B.S. 18.05.1990).

Art. 2. De provinciegouverneur bepaalt hoeveel werkelijke leden van de commissie deel uitmaken.

Art. 3. De duur van de mandaten is vier jaar.

Zij zijn vernieuwbaar. Zij worden om de twee jaar voor de helft vernieuwd.

Bij vacature vóór het einde van een mandaat, voleindigt degene die in de plaats komt het mandaat van zijn voorganger.

Art. 4. Een secretaris-penningmeester, door de gouverneur aangewezen buiten de werkelijke of plaatsvervangende leden, wordt aan de commissie verbonden. Hij is niet stemgerechtigd.

Hij houdt de notulen der vergaderingen, voert de briefwisseling, bewaart het archief, houdt de kas en betaalt op bevel van de voorzitter.

Art. 5. [De commissie kan een beroep doen op personen die op het gebied van visserij en visteelt bijzonder bevoegd zijn, maar die dan slechts raadgevende stem hebben.] (K.B. van 16.09.1955, Art. 1.)(B.S. 8.10.1955)

Zij worden door de gouverneur erkend, maar er mogen er niet meer zijn dan de helft van het aantal werkelijke leden.

Art. 6. Het lidmaatschap der commissie wordt niet bezoldigd. De leden kunnen echter hun reis- en verblijfskosten terugbetaald krijgen volgens de tarieven die voor de van het [Agentschap voor Natuur en Bos] afhangelde commissies zijn aangelomen. (B.V.R. van 07.03.2008 art. 3)

Art. 7. Op voorstel van de gouverneur, kan aan de secretaris-penningmeester een jaarlijkse vergoeding worden toegekend. De [Vlaamse minister, bevoegd voor de Landinrichting en het Natuurbehoud] bepaalt het bedrag daarvan. (B.V.R. van 07.03.2008 art. 2)

Art. 8. [De commissie vergadert wanneer de voorzitter haar bijeenroept, ten minste tweemaal 's jaars en alleszins in de eerste helft der maanden februari en september. Zij beraadslaagt, onverschillig hoeveel leden aanwezig zijn.] (K.B. van 16.09.1955, art. 2.) (B.S. 8.10.1955)

De beslissingen worden bij meerderheid der stemmen genomen.

[...] (Opgeheven bij K.B. van 16 september 1955, art. 2.)

Is de voorzitter afwezig of verhinderd, dan treedt het oudste aanwezige lid in zijn plaats op.

Indien de voorzitter er het nut van erkent, kan de commissie ook elders dan in de provinciehoofdplaats vergaderen.

Art. 9. [De daartoe aangewezen ambtenaren van het Agentschap voor Natuur en Bos] kunnen de vergaderingen van de commissies bijwonen, maar zij zijn niet stemgerechtigd. Zij worden regelmatig opgeroepen. [...] (B.V.R. van 29.05.2009 art. 1)

Art. 10. De commissie doet ieder jaar voorstellen met het oog op de aanwending van het fonds en verantwoordt het gebruik van de door haar toevertrouwde bedragen met inachtneming van het bepaalde in het reglement op de comptabiliteit van het fonds.

Art. 11. De provinciale commissie stelt haar reglement van orde op; dit moet door de [Vlaamse minister, bevoegd voor de Landinrichting en het Natuurbehoud] worden goedgekeurd. (B.V.R. van 07.03.2008 art. 2)

HOOFDSTUK II - CENTRAAL COMITÉ – VAN HET VISSERIJFONDS

Art. 12. [Het Centraal Comité van het visserijfonds controleert en coördineert de werkzaamheden van de provinciale visserijcommissies wat betreft hun bevoegdheid voor het Vlaams gewest; het doet aan de gemeenschapsminister bevoegd voor de riviervisserij alle nuttige voorstellen voor het aanwenden van het fonds.](B.V.E. van 18.05.1983) (B.S. van 04.08.1983)

Art. 13. [[Het comité, vermeld in artikel 12, is samengesteld uit de volgende leden:
1° een lid van elke provinciale visserijcommissie die bevoegdheid heeft over grondgebied van het Vlaamse Gewest;
2° drie ambtenaren van het Agentschap voor Natuur en Bos, die bevoegd zijn inzake het natuurbehoud, vermeld in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, inzonderheid in artikel 6, § 1, III;
3° een ambtenaar van de Vlaamse Milieumaatschappij, die bevoegd is inzake de zuivering van afvalwater of de landbouwhydraulica, en de onbevaarbare waterlopen, vermeld in de bijzondere wet van 8 augustus 1980, vermeld in punt 2°;
4° een ambtenaar van het beleidsdomein Financiën en Begroting;
5° een ambtenaar van het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken.] (B.V.R. van 07.03.2008 art. 5, 1°)

[De Vlaamse minister, bevoegd voor de landinrichting en het Natuurbehoud, benoemt de leden van het Comité op voordracht van de leidend ambtenaren van de beleidsdomeinen van wie de ambtenaren voor de uitoefening van hun opdrachten afhangen, en van de provinciale visserijcommissies.] (B.V.R. van 07.03.2008 art. 5, 2°)

[De Vlaamse minister, bevoegd voor de Landinrichting en het Natuurbehoud, benoemt op dezelfde wijze een plaatsvervanger voor elk van de elf leden]. (B.V.R. van 07.03.2008 art. 5, 3°)

Het lid en plaatsvervangend lid, afgevaardigden van de provinciale visserijcommissie van de provincie Brabant, moeten Nederlandstalig zijn en hun woonplaats hebben in het Vlaamse gewest.

Het Comité wordt voorgezeten door de ambtenaar met de hoogste administratieve rang onder de leden bedoeld sub. 2. van dit artikel.

Indien bij de hernieuwing, waarvan sprake in artikel 3, het mandaat van het lid van de commissie, afgevaardigde bij het centraal comité, niet wordt hernieuwd, wordt er ambtshalve een einde gesteld aan het mandaat van voornoemde afgevaardigde als lid van het centraal comité.] (B.V.E van 18.05.1983) (B.S. van 04.08.83)

Art. 14. De duur van de mandaten is vier jaar. Bij vacature vóór het einde van een mandaat, voleindigt degene die in de plaats komt het mandaat van zijn voorganger.

Art. 15. Voor het secretariaat van het comité [zorgt het Agentschap voor Natuur en Bos.] (B.V.R. van 07.03.2008 art.6)

Art. 16. Het lidmaatschap van het comité wordt niet bezoldigd. Niettemin kunnen de leden hun reis- en verblijfskosten terugbetaald krijgen volgens de tarieven, die voor de van het [Agentschap voor Natuur en Bos] afhankende commissies zijn aangenomen. (B.V.R. van 07.03.2008 art. 3)

Art. 17. [Het comité vergadert te Brussel, op eenvoudige bijeenroeping van de voorzitter, telkens wanneer het nut ervan wordt erkend en alleszins in de maand oktober.] (K.B. van 16 september 1955, art. 4.)

Tijdens deze vergadering onderzoekt het comité de voorstellen van de provinciale commissies en maakt het de globale begroting van de provinciale commissies en van het centraal comité voor het volgende dienstjaar op, om aan de [Vlaamse minister, bevoegd voor de Landinrichting en het Natuurbehoud] ter goedkeuring te worden voorgelegd. (B.V.R. van 07.03.2008 art. 7)

Art. 18. Het Comité maakt zijn reglement van orde op en legt het aan de [Vlaamse minister, bevoegd voor de Landinrichting en het Natuurbehoud] ter goedkeuring voor. Dit reglement regelt onder meer de betrekkingen van het comité zowel met de provinciale commissies als met de Minister. (B.V.R. van 07.03.2008 art. 2)

HOOFDSTUK III – SLOTBEPALINGEN

Art. 19. [De mandaten waarvan sprake in de artikelen 3 en 14 zullen, voor de eerste maal, een einde nemen op 31 december 1958.] (K.B. van 16 september 1955, art. 5.) (B.S. 8.10.1955)

Op het einde van de eerste periode van twee jaar wijst een loting de uittredende leden van elke provinciale visserijcommissie aan. Indien een commissie uit een oneven aantal leden bestaat, wijst een voorafgaande loting uit of het getal der uittredende leden even of oneven moet zijn.

Art. 20. Dit besluit treedt op 1 januari 1955 in werking.

Art. 21. Onze Vlaams minister, bevoegd voor de Landinrichting en het Natuurbehoud is belast met de uitvoering van dit besluit. (B.S. van 21.05.2008)

Gegeven te Brussel, de 13 december 1954.

BOUDEWIJN.
Van Koningswege:

De Minister van Landbouw,
R. LEFEBVRE.

6. MINISTERIEEL BESLUIT VAN 13/12/1954 TOT INRICHTING VAN DE BOEKHOUDING VAN HET VISSERIJFONDS.

(B.S. van 16 december 1954)

De Minister van Landbouw en

De Minister van Financiën,

Gelet op artikel 37 der wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij;

Gelet op de wet van 15 mei 1846 op de Rijkscomptabiliteit;

Gelet op artikelen 5 en 13 der wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof;

Gelet op artikelen 185 tot 188 van het koninklijk besluit van 10 december 1868 houdende algemeen reglement op de Rijkscomptabiliteit;

Gelet op het koninklijk besluit van 13 december 1954 tot organisatie van een Visserijfonds;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid,

BESLUITEN:

HOOFDSTUK I - ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1. In de begroting voor order, bij de fondsen die gestijfd worden hoofdzakelijk door aan de rijksbegroting vreemde geldmiddelen, en waarover beschikt wordt door de rekenplichtigen die de ontvangst ervan verricht hebben, wordt een rekening genoemd "Visserijfonds" geopend.

Art. 2. De verrichtingen van het Visserijfonds, de inboeking en de verantwoording ervan zijn onderworpen aan de algemene bepalingen die de voornoemde fondsen regelen, en aan de bijzondere regelen vastgesteld bij onderhavig besluit.

HOOFDSTUK II - BEGROTING

Art. 3. Het begrotingsdienstjaar neemt aanvang op 1 januari en eindigt op 31 december.

Ieder jaar, ten laatste twee maanden vóór de aanvang van het dienstjaar, maakt het Centraal Comité van het Visserijfonds het ontwerp van begroting op voor de inkomsten en de uitgaven van het Fonds voor dit dienstjaar. Bewuste voorstellen worden samen met het advies van de directeur-generaal van Waters en Bossen aan de goedkeuring van de Minister van Landbouw voorgelegd.

Art. 4. De begroting omvat de raming van alle actieve en passieve rechten waarvan de vaststelling in de loop van het dienstjaar, kan voorzien worden.

Om het even de datum van hun aanzuivering behoren deze rechten tot het begrotingsjaar waarin zij juridisch ontstaan zijn.

De begroting vermeldt, onder een speciale rubriek, de verrichtingen met de gelden van derden die het Visserijfonds onder zijn berusting of zijn beheer zou kunnen hebben.

Indien de totalen van de actieve en de passieve rechten niet gelijk zijn, zal de begroting, al naar het geval, de herkomst van de noodwendige aanvullende geldmiddelen of bestemming voorzien voor het overschot der geldmiddelen aanduiden.

Art. 5. De kredieten mogen gebruikt worden alleen na goedkeuring van de begroting door de Minister van Landbouw.

Op de verschillende rubrieken van de begroting voor uitgaven mogen slechts aanrekeningen opgenomen worden die met de aanwijzing der rubrieken overeenstemmen en zonder het onderscheidenlijk bedrag ervan te overschrijden.

De overdrachten en de overschrijdingen vergen de voorafgaande machtiging van de Minister van Landbouw.

Art. 6. De geldmiddelen van het Visserijfonds mogen niet dienen om de bezoldigingen van het Rijkspersoneel door liberaliteiten te verhogen.

De dienstverstrekkingen waartoe de Rijksbeambten buiten hun diensturen voor het Fonds zouden kunnen genoopt zijn, mogen bezoldigd worden slechts dan wanneer zij door het Centraal Comité toegelaten werden.

Het bedrag van die bezoldigingen wordt door de Minister van Landbouw vastgesteld.

HOOFDSTUK III - BOEKHOUDING

§-1. - De ordonnateur-.

Art. 7. De Minister van Landbouw of de daartoe afgevaardigde ambtenaar, gaat de verplichting aan en geeft de ordonnantiën af of levert de goedkeuring voor de uitgaven die op het Visserijfonds dienen aangerekend te worden.

§ 2. - De rekenplichtige.

Art. 8. Een onder de personeelsleden van het Bestuur van Waters en Bossen aangewezen rekenplichtige is belast met de invordering der rechten en met de betaling der uitgaven van het Visserijfonds; hij levert rechtens kwijting af voor het Visserijfonds. Hij is verantwoordelijk voor de bewaring en de manipulatie der gelden en waarden alsmede voor alle overige goederen die het vermogen van het Fonds vormen.

Hij is ontslaan van de verplichting om borgtocht te stellen.

Art. 9. De minister kan aan de provinciale visserijcommissies en aan derden voorschotten op het tegoed van het Visserijfonds verlenen ter financiering binnen de perken van de begroting, van de verrichtingen die hij bepaalt.

De afrekening van het gebruik dezer voorschotten wordt vóór de sluiting van het dienstjaar aan de Minister toegezonden die beslist of het batig slot aan de rekenplichtige dient teruggestort of op nieuwe rekening overgebracht te worden.

§ 3. - De rekeningverplichtingen.

Art. 10. De betaling der uitgaven en de invordering der inkomsten geschieden door tussenkomst van de Postcheckdienst. De checks en overschrijvingen moeten door de directeur-generaal van het Bestuur van Waters en Bossen of door een daartoe aangewezen ambtenaar ondertekend worden; in geval van beletsel van de rekenplichtige, zullen beide laatstgenoemde ambtenaren de disposities op de postcheckrekening van het fonds gezamenlijk ondertekenen.

Art. 11. De geringe dagelijkse uitgaven en de lonen kunnen in gereed geld betaald worden. Te dien einde, wordt er aan de rekeningplichtige of aan de persoon die hij onder zijn verantwoordelijkheid aanduidt, een bepaald kasvoorschot toegestaan, dat kan vernieuwd worden mits goedkeuring van een der onder artikel 7 bedoelde ordonnateurs, op vertoon van de gekwiteerde verantwoordingsstukken die bij de uitgaven aangerekend worden. Deze bewijsstukken worden samengevat in een betaalstaat, die onderverdeeld is volgens de artikelen der betalingsaanwijzingen. De fiscale-, post-, ijzerweg-, en pensioenzegels, die tegen speciën aangeworven werden, dienen als kasgeld aangerekend te worden. De hoeveelheden ervan die gebruikt geweest zijn ten tijde van de indiening van een betaalstaat, zullen in deze voor hun globale waarde onder een enige post vermeld worden.

Art. 12. Al de rekeningverrichtingen, zelfs het inwendig geldverkeer en de boekingen voor order worden door bewijsstukken verantwoord, die vermelden: de som, het artikel voor de aanrekening op de begroting, het doeleinde van de verrichting en de verwijzing naar de inschrijving in één der bij artikel 16 voorgeschreven boeken.

Daarenboven, voor de aankoop van patrimoniale bezittingen, zijn zij voorzien van het inventarisnummer en, voor de producten die tot wederverkoop bestemd zijn, van de verwijzing naar het magazijnboek.

Deze bewijsstukken of de staten waarin zij samengevat zijn, worden voor akkoordbevinding door één der voornoemde ordonnateurs ondertekend.

Art. 13. De rechten zijn vastgesteld: wanneer, voor de ontvangsten, het bestaan ervan aan de rekenplichtige is bekendgemaakt en, voor de uitgaven, wanneer de dienst uitgevoerd en aanvaard is.

Art. 14. De uitgaven voor leveringen en dienstverstrekingen worden uitbetaald onder overlegging door de rechthebbenden, van nota's, rekeningen, facturen of, desgevallend, van kwitanties. Bij uitzondering, indien zulks het gebruik is, kunnen er kredietnota's gebezigd worden, onder voorwaarde dat de rechten van de ontvangende partij door een ander bescheid bevestigd zijn.

Art. 15. De boekbescheiden worden in bundels gerangschikt, in de volgorde der inschrijvingen, in de onderscheiden boeken.

Voor de leveringen en dienstverstrekingen, zullen de afschriften van contracten, de bestelbons, de processen-verbaal van aanbesteding en van aflevering eventueel bij de facturen gevoegd worden. Bij gebrek aan een proces-verbaal, moet het visum voor aanneming op de facturen aangebracht worden.

Inzake lonen, moet elke betaalstaat met bescheiden gestaafd zijn ter verantwoording van de wijzigingen die zich in de basisgegevens van de aangerekende bedragen hebben voorgedaan.

§ 4. - De boeking.

Art. 16. De boekhouding omvat:

- a) een hoofdregister van de verworven rechten voor derden en een hoofdregister van de verworven rechten voor het Visserijfonds;
- b) een dagboek voor de verrichtingen op de postcheckrekening;
- c) een inventarisboek;
- d) desnoods, een magazijnboek.

Al de verrichtingen worden in één der hoofdregisters en in het dagboek ingeschreven; deze boeken behelzen evenveel rubrieken als er artikelen in de begroting voor ontvangsten en uitgaven begrepen zijn.

Voor de uitgaven, wordt het hoofdregister gehouden derwijze dat het te allen tijde mogelijk maakt het beschikbaar bedrag van het krediet te kennen.

Art. 17. Alle wervingen van patrimoniaal bezit, van enige waarde, met uitzondering van de verbruikproducten, worden in de inventaris ingeschreven. De inschrijvingsnummers vormen een onafgebroken reeks en worden bij de onder artikel 15 voorgeschreven visumformule voor aanneming overgenomen.

Er wordt bovendien een staat gehouden van het in- en uitgaan van alle roerende voorwerpen die aan het personeel van het visserijfonds toevertrouwd of ter beschikking van derden gesteld worden.

De verdwijning of de onbruikbaarheid van de voorwerpen wordt in een proces-verbaal vastgesteld.

Art. 18. In het magazijnboek wordt het in- en het uitgaan per categorie van producten en met verwijzing naar de facturen ingeschreven. Het wordt dagelijks omtrent de hoeveelheden bijgehouden. Het saldobedrag in de hoeveelheden moet, onder inachtnaam van de normale verliezen, met de magazijnvoorraden overeenstemmen.

Art. 19. Alle boekingen moeten dag op dag, zonder opengelaten vakken noch ruimten tussen de regels, geschieden. Er mogen geen rectificaties door afkrabben of overheenschrijving verricht worden. De te verbeteren inschrijvingen moeten geschrapt worden derwijze dat zij nog leesbaar blijven; de tekst en de cijfers, die in de plaats ervan moeten komen, worden juist erboven geschreven. Bedoelde correcties worden gewaarmerkt met het paraaf van de beambte, die ze gemaakt heeft.

Art. 20. De boekingen geschieden in deze der beide landstalen, waarvan het gebruik opgelegd is door de wet van 28 juni 1932, voor de administratieve zaken die ter zetel van het Visserijfonds behandeld worden.

HOOFDSTUK IV - STAND DER BOEKHOUDING

Art. 21. Elk jaar, op 31 december, worden de inboekingen opgemaakt, de kas wordt nagezien en de inventaris gesloten.

De beschikbare middelen alsmede de nog te innen rechten en de uitgaven die nog niet vereffend zijn, worden bij de inboekingen op het volgend dienstjaar overgebracht.

Art. 22. De rekenplichtige legt vervolgens rekening van zijn beheer af aan het Rekenhof. Deze rekening en verantwoording worden gedaan in de vorm en overeenkomstig de formaliteiten en de termijnen die voor de rekenplichtige staatsambtenaren, beheerders van fondsen voor order, voorgeschreven zijn. Zij worden aan de Minister door de directeur-generaal van het Bestuur van Waters en Bossen voorgelegd.

De rekeningen worden begeleid van:

1. een proces-verbaal over de stand der kas bij het sluiten van de boekingen;
2. omstandige overzichten die overeenkomstig dezelfde onderverdelingen als in de begroting, opgave doen van;
 - a) de rechten vastgesteld ten bate of ten laste van het Visserijfonds, vastgesteld tijdens het dienstjaar of overgedragen van de vorige dienstjaren;
 - b) de ontvangsten en de uitgaven uitgevoerd in aanzuivering van die rechten;
3. een opgave van de wijzigingen in de inventaris.

Deze overzichten worden gestaafd met de authentieke verantwoordingstukken of met eensluidend verklaarde afschriften ervan.

Art. 23. De inboekingen worden eveneens gesloten, maar de verrichtingen blijven ingeschreven zodat bij de sluiting van het dienstjaar de ontvangsten en de uitgaven het gezamenlijk bedrag van de inschrijvingen van het dienstjaar aangeven:

- a) wanneer er voorlopige of periodische staten in de loop van het dienstjaar moeten opgemaakt worden;
- b) op het ogenblik waarop de rekeningvoerder zijn functie beslissend neerlegt;
- c) in het geval waar een tekort ontdekt wordt.

Art. 24. In beide laatste gevallen voorzien onder het voorgaande artikel, zal er verantwoording aan het Rekenhof verschaft worden door de rekeningvoerder of zijn rechtverkrijgenden en, bij ontstentenis, ambtshalve door de ambtenaar die daartoe door de Minister van Landbouw aangeduid wordt. Indien de rekening en verantwoording een tekort aanwijst, zal er bovendien een verslag bijgevoegd worden dat de omstandigheden te kennen geeft waarin het tekort zich heeft voorgedaan; indien het tekort voortspruit uit een voorschot overeenkomstig artikel 9 dan wordt de naam van derde-verkrijger van het voorschot, aan het Rekenhof medegedeeld.

Art. 25. Ter gelegenheid van de overname van het beheer, verklaart de opvolger in de rekening, in de inventaris en in het proces-verbaal van de stand der kas dat hij de in deze bescheiden gespecificeerde activa overneemt; hij geeft een exemplaar ervan aan zijn voorganger of aan dezes rechtverkrijgenden.

Art. 26. De inspecteur-rekenplichtige van het departement is met het nazien van de boekhouding van het Visserijfonds belast.

Bewuste ambtenaar heeft, in de uitoefening van zijn ambt, volmacht tot onderzoek; hij kan alle verantwoording- en bewijsstukken doen voorleggen die hij noodzakelijk acht. Hij vergewist zich van de omvang der beheerde goederen en waarden. Evenwel, hij mag zich niet met het beheer inlaten.

Art. 27. De inspecteur-rekenplichtige zal tenminste eens in het jaar, een verslag over het toezicht aan de Minister van Landbouw, aan de directeur van het Bestuur van Waters en Bossen, alsmede aan de rekenplichtige voorleggen; evenwel, vestigt hij hun aandacht op alle omstandigheden die van aard zijn om de financiële toestand van het Visserijfonds in gevaar te brengen, zodra hij er kennis van heeft.

Brussel, de 13 december 1954.

De Minister van Landbouw,

R. LEFEBVRE.

De Minister van Financiën

H. LIEBAERT.

**8. BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 1 FEBRUARI 2013 TOT
UITVOERING VAN DE WET VAN 1 JULI 1954 OP DE RIVIERVISSERIJ (B.S.
05.03.2013) ¹**

De Vlaamse Regering,

Gelet op het Reglement van 20 mei 1843 ter uitvoering van artikel 9 van het verdrag van 19 april 1839 betreffende de visserij en de vishandel, gewijzigd bij de op 27 februari 1890 te 's Gravenhage gewisselde verklaring;

Gelet op de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij, artikel 2, 3 en 8, vervangen bij het decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, artikel 11, 12 en 16, vervangen bij het decreet van 18 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 20 mei 1992 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 20 juni 2012;

Gelet op het advies van de Minaraad, gegeven op 13 september 2012;

Gelet op advies 52.597/3 van de Raad van State, gegeven op 8 januari 2013, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het overleg van de Interministeriële Conferentie Leefmilieu, gedaan op 22 oktober 2012 waaruit blijkt dat het overleg werd gevoerd dat is vastgesteld door artikel 6, § 2, 2°, van de bijzondere wet op de hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur;

Na beraadslaging,

Besluit :

HOOFDSTUK 1. - Algemene bepalingen

Artikel 1. In dit besluit wordt verstaan onder :

1° agentschap : het Agentschap voor Natuur en Bos;

2° [...]; (BVR 20/07/2018, art. 1, 1°)

3° hengel : elk snoer dat van een roede voorzien is, ongeacht het gebruikte aas, alsook de peur;

4° onbevaarbare waterloop : een rivier of beek die de Vlaamse Regering niet bij de bevaarbare waterlopen gerangschikt heeft, stroomafwaarts van het punt waarop haar waterbekken ten minste 100 hectare bedraagt;

5° visplas : een oppervlaktewater, ander dan een waterloop, en waarop de wet van 1 juli 1954 van toepassing is;

6° [...]; (BVR 20/07/2018, art. 1, 1°)

7° [...]; (BVR 20/07/2018, art. 1, 1°)

8° wateren : alle waterlopen en visplassen;

9° waterloop : een onbevaarbare waterloop en een waterweg;

10° waterweg : een als bevaarbaar aangeduide waterloop of kanaal met een verbindingsfunctie via het water, alsook de havens en dokken;

[11° wedstrijd : een hengelgebeuren waarbij vijf of meer vissers op hetzelfde tijdstip starten en stoppen met hengelen, en waarbij daarna een gestandaardiseerde weging, meting of telling van de inhoud van het leefnet plaatsvindt;] (BVR 20/07/2018, art. 1, 2°)

12° wet van 1 juli 1954 : de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij.

[13° aasvis: elke vis die of elk deel van een vis dat gebruikt wordt als aas om andere vissen te vangen;

14° leefnet: net waarin men vissen die met de hengel zijn gevangen levend in bezit

¹ Gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 20/07/2018 (B.S. 12/09/2018)

kan houden.] (BVR 20/07/2018, art. 1, 3°)

Art. 2. Dit besluit is van toepassing op het vissen op alle vis- en kreeftensoorten die voorkomen in de wateren waarop de wet van 1 juli 1954 van toepassing is.

[HOOFDSTUK 2. - Delegatie aan de minister of zijn gemachtigde]
(BVR 20/07/2018, art. 2)

[Art. 3. De minister of zijn gemachtigde kan:
1° een tijdelijke toelating verlenen of een tijdelijk verbod opleggen als vermeld in artikel 14 van de wet van 1 juli 1954;
2° een machtiging verlenen als vermeld in artikel 17 en 25 van de wet van 1 juli 1954.] (BVR 20/07/2018, art. 3)

Art. 4. [...](BVR 20/07/2018, art. 4)

Art. 5. [...](BVR 20/07/2018, art. 4)

Art. 6. [...](BVR 20/07/2018, art. 4)

HOOFDSTUK 3. - Visverlof

Art. 7. [...](BVR 20/07/2018, art. 4)

Art. 8. Het agentschap bepaalt de vorm van het visverlof.

Een visverlof kan worden verkregen op een van de volgende wijzen :

1° op het postkantoor;

2° door middel van een internetapplicatie die wordt beheerd door of in opdracht van het agentschap.

Een visverlof is persoonlijk en geldt alleen voor het jaar waarin het is afgegeven.

Het vissen met een visverlof dat niet is afgegeven met toepassing van het eerste en het tweede lid, wordt gelijkgesteld met het vissen zonder visverlof.

Art. 9. Met behoud van de toepassing van artikel 8 en 12 van de wet van 1 juli 1954 worden de volgende personen van het bezit van het verlof vrijgesteld :
1° een persoon die niet in het Vlaamse Gewest gedomicilieerd is en deelneemt aan een door een Vlaamse vissersvereniging georganiseerde en openbaar aangekondigde nationale of internationale wedstrijd tussen vissersverenigingen op een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag;
2° een persoon die deelneemt aan een initiatie en/of promotiecampagne voor het hengelen, georganiseerd door een vissersvereniging, met de toestemming van de voorzitter van de provinciale visserijcommissie of van de voorzitter van het Centraal Comité van het Visserijfonds of zijn afgevaardigde.

De vrijstelling voor de personen, vermeld in het eerste lid, 1°, is alleen geldig voor de werkelijke duur van de wedstrijd. Voor wedstrijden op Europees vlak en voor wereldkampioenschappen geldt die vrijstelling gedurende de week die voorafgaat aan de wedstrijd.

[...](BVR 20/07/2018, art. 5)

De vrijstelling voor de personen, vermeld in het eerste lid, 2°, is alleen geldig voor de duur van de initiatie en/of promotiecampagne.

HOOFDSTUK 4. - Bepalingen over het vissen, de wijzen van vissen, de vistuigen en de vissoorten

Art. 10. Het is verboden om te vissen op de soorten, opgenomen in bijlage 1, die bij dit besluit is gevoegd.

Alle vissen en kreeften die behoren tot een van de soorten, vermeld in het eerste lid, en die toevallig worden gevangen, moeten onmiddellijk en voorzichtig in het water van herkomst worden vrijgelaten.

Art. 11. Het is verboden te vissen op de volgende plaatsen :

- 1° in sluizen;
- 2° van boven op de bruggen van de waterwegen;
- 3° in vispassages;
- 4° in gedeelten van de waterlopen als het peil abnormaal laag is of als zich uitzonderlijk hoge visconcentraties voordoen;
- 5° op alle plaatsen, zowel vanaf de oever als op het water, waar het agentschap ter plaatse door middel van de signalisatie, opgenomen in bijlage 2, die bij dit besluit is gevoegd, een tijdelijk of permanent visverbod heeft aangeduid.

Art. 12. § 1. In dit artikel wordt verstaan onder nachtvisserij : vissen tussen twee uur na het officiële uur van zonsondergang en twee uur voor het officiële uur van zonsopgang, op voorwaarde dat de visser in het bezit is van een geschikt visverlof.

§ 2. Het vissen is onderworpen aan de volgende beperkingen :

- 1° in alle wateren is het verboden te vissen op zalmachtigen in de periode van 1 oktober tot en met 28 februari;
- 2° in alle onbevaarbare waterlopen, in de waterwegen of delen daarvan, opgesomd in bijlage 3, die bij dit besluit is gevoegd, en in de visplassen, opgesomd in bijlage 3, is het verboden :
 - a) te vissen op snoek en snoekbaars in de periode van 1 maart tot en met 31 mei;
 - b) te vissen op alle andere vissoorten in de periode van 16 april tot en met 31 mei;
 - c) nachtvisserij uit te oefenen.

§ 3. Alle vissen die toevallig gevangen worden in de tijd waarin dat volgens paragraaf 2 verboden is, moeten onmiddellijk en voorzichtig in het water van herkomst worden vrijgelaten.

In alle wateren moet elke gevangen vis onmiddellijk en voorzichtig in het water van herkomst worden vrijgelaten tijdens het vissen in de periode van 16 april tot en met 31 mei of tijdens de nachtvisserij. Tijdens de nachtvisserij mag een visser evenmin vis in het bezit hebben die buiten de periode van nachtvisserij is gevangen.

[In alle wateren is het gebruik van aasvissen verboden in de periode van 16 april tot en met 31 mei.] (BVR 20/07/2018, art. 6, 1°)

§ 4. Nachtvisserij is toegestaan in de waterwegen of delen daarvan die niet in bijlage 3 zijn opgesomd en in de visplassen die niet in bijlage 3 zijn opgesomd. [Daarbij is echter het gebruik van aasvissen en het gebruik van kunstas met een totale lengte van meer dan 2 cm verboden.] (BVR 20/07/2018, art. 6, 2°)

§ 5. De volgende afwijkingen zijn van toepassing :

- 1° in afwijking van paragraaf 2, 2°, b), is het vliegvisseren [...] ((BVR 20/07/2018, art. 6, 3°), toegestaan in de periode van 16 april tot en met 31 mei;
- 2° in afwijking van paragraaf 2, 2°, b) en c), is het altijd en in alle wateren toegestaan met de peur op paling te vissen;
- 3° in afwijking van paragraaf 3, tweede lid, mogen vissers tijdens het vissen in de periode van 16 april tot en met 31 mei of tijdens de nachtvisserij alleen paling in het bezit hebben of meenemen op voorwaarde dat ze gebruik maken van één peur en geen andere hengel gebruiken.

In het eerste lid, 1°, wordt verstaan onder vliegvisseren : de hengeltechniek waarbij gebruikgemaakt wordt van het gewicht van de lijn om het aas, de kunstvlieg te werpen.

Art. 13. De volgende vistuigen en wijzen van vissen zijn verboden :

1° onder het ijs vissen;

2° gekleurde maden gebruiken;

[3° andere vistuigen dan een hengel, peur of schepnet gebruiken];(BVR 20/07/2018, art. 7, 1°)

4° in de periode van 1 maart tot en met 31 mei in alle onbevaarbare waterlopen, in de waterwegen of delen daarvan, opgesomd in bijlage 3, en de visplassen, opgesomd in bijlage 3, [aasvissen gebruiken] (BVR 20/07/2018, art. 7, 2°), en kunstaas met een totale lengte van meer dan 2 cm gebruiken;

5° eenzelfde hengel van meer dan drie enkelvoudige of veelvoudige haken voorzien;

6° met meer dan twee hengels tegelijk vissen;

7° in de periode van 1 december tot en met 28 februari en van 16 april tot en met 31 mei wadend vissen.

[8° een leefnet gebruiken.] (BVR 20/07/2018, art. 7, 3°)

In het eerste lid, 7°, wordt verstaan onder wadend vissen : de wijze van vissen waarbij de visser zich tijdens het vissen door het water verplaatst over de bedding van de rivier.

Art. 14. Het gebruik van de hengel is alleen geoorloofd voor zover de visser zich in de mogelijkheid bevindt de hengel voortdurend te bewaken.

Het schepnet mag alleen worden gebruikt om de met de hengel gevangen vis weg te nemen.

[Art. 15. §1. Een visser mag:

1° maximaal twintig vissen kleiner dan of gelijk aan 15 cm, waarvan maximaal vijf levende, vervoeren en tijdens het hengelen in zijn bezit houden;

2° maximaal vijf dode vissen groter dan 15 cm vervoeren en tijdens het hengelen in zijn bezit houden.

De vissen, vermeld in het eerste lid, mogen uitsluitend behoren tot de volgende soorten: baars, beekforel, blankvoorn, brasem, (kol)blei, paling, rietvoorn, riviergrondel, snoekbaars en winde. Alle andere vissoorten worden na de vangst onmiddellijk en voorzichtig in het water van herkomst vrijgelaten.

§2. Levende vissen mogen uitsluitend in een visemmer bewaard en vervoerd worden.

In het eerste lid wordt verstaan onder visemmer: een emmer of recipiënt die gevuld is met water waarin vissen levend in bezit gehouden en vervoerd kunnen worden.

§3. Voor de volgende vissoorten gelden beperkingen voor de maten bij het in bezit houden overeenkomstig paragraaf 1:

1° beekforel, paling: minimummaat 30 cm;

2° snoekbaars: minimummaat 45 cm en maximummaat 70 cm.

Vissen kleiner dan de minimummaten of groter dan de maximummaat, vermeld in het eerste lid, worden na de vangst onmiddellijk en voorzichtig in het water van herkomst vrijgelaten.

§4. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1, 2 en 3 gelden voor de volgende vissoorten beperkingen voor het bezit of vervoer ervan:

1° snoekbaars: een visser mag maximaal drie stuks vervoeren en tijdens het hengelen in zijn bezit houden;

2° paling: een visser mag maximaal drie stuks vervoeren en tijdens het hengelen in zijn bezit houden.

§5. De lengte van de vis wordt gemeten in rechte lijn van de punt van de bek tot het uiteinde van de staartvin. Gevangen vissen mogen ter plaatse niet ontdaan worden van kop of staart en mogen niet ter plaatse geconsumeerd worden.

§6. In afwijking van paragraaf 1, 2°, en met behoud van de toepassing van paragraaf 2, 3, 4 en 5 mag een visser levende paling vervoeren en tijdens het hengelen in zijn bezit houden.

§7. In afwijking van paragraaf 1 en 5, en artikel 12, §3, mag een visser het hele jaar door, zowel overdag als tijdens de nachtvisserij, een onbeperkt aantal dode zeevissoorten vervoeren en tijdens het hengelen in zijn bezit houden.

In het eerste lid wordt verstaan onder zeevissoorten: de vissoorten waarvan de voortplanting plaatsvindt op zee, met uitzondering van paling.] (BVR 20/07/2018, art. 8)

[Art. 16. §1. Wedstrijden moeten voldoen aan de volgende voorwaarden:
1° minstens één maand vooraf wordt meldingsbewijs gedaan aan het agentschap. Dit meldingsbewijs wordt door de wedstrijdverantwoordelijke getoond op elk verzoek van de officieren van de gerechtelijke politie en van de toezichthouders die belast zijn met het toezicht op de naleving van de regelgeving over de riviervisserij;
2° het voederen wordt beperkt tot maximaal 10 liter klaargemaakt voer per deelnemer per wedstrijd;
3° de hengelvangstgegevens van elke wedstrijd worden geregistreerd en jaarlijks aan het agentschap bezorgd.

§2. In afwijking van artikel 12, §3, artikel 13, eerste lid, 8°, en artikel 15, §§1 tot 4, mogen vissen het hele jaar door zonder beperking in aantal bewaard worden in een leefnet tijdens een wedstrijd die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1.

Alle gevangen vissen worden in voldoende grote leefnetten bewaard tot na de weging of meting. Snoek, snoekbaars en de soorten, opgenomen in bijlage 1, die bij dit besluit is gevoegd, mogen niet in een leefnet bewaard worden.

Na weging, meting of telling wordt elke vis onmiddellijk en voorzichtig in het water van herkomst vrijgelaten.] (BVR 20/07/2018, art. 9)

[Art. 17. ...] (BVR 20/07/2018, art. 10)

HOOFDSTUK 5. - Slotbepalingen

Art. 18. De bepalingen van dit besluit doen geen afbreuk aan geldende regelingen over de toegankelijkheid van visplassen waarop de riviervisserijwetgeving van toepassing is.

Art. 19. Bijlage 3 van dit besluit kan worden gewijzigd door de Vlaamse minister, bevoegd voor de landinrichting en het natuurbehoud.

Art. 20. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 mei 1992 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2010, wordt opgeheven.

Art. 21. De Vlaamse minister, bevoegd voor de landinrichting en het natuurbehoud, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 1 februari 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
K. PEETERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,
J. SCHAUVLIEGE

Bijlage 1

Lijst van de vissoorten en kreeften die volledige bescherming genieten

- 1° beekprik (*Lampetra planeri*);
- 2° biermpje (*[Barbatula barbatula]*);
- 3° bittervoorn (*Rhodeus sericeus*);
- 4° grote modderkruiper (*Misgurnus fossilis*);
- 5° inlandse kreeft (*Astacus astacus*);
- 6° kleine modderkruiper (*Cobitis taenia*);
- 7° kwabaal (*Lota lota*);
- 8° rivierdonderpad (*Cottus gobio*);
- 9° rivierprik (*Lampetra fluviatilis*);
- 10° steur (*Acipenser sturio*);
- 11° Atlantische zalm (*Salmo salar*);
- 12° zeeforel (*Salmo trutta trutta*);
- 13° zeeprik (*Petromyzon marinus*);
- 14° elft (*Alosa alosa*);
- 15° fint (*Alosa fallax*);
- 16° gestippelde alver (*Alburnoides bipunctatus*);
- 17° grote marene (*Coregonus lavaretus*);
- 18° houting (*Coregonus oxyrhynchus*);
- 19° vetje (*Leucaspius delineatus*);
- 20° vlagzalm (*Thymallus thymallus*).

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2013 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij.

Brussel, 1 februari 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
K. PEETERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,
J. SCHAUVLIEGE

Bijlage 2

Signalisatie met het oog op een tijdelijk of permanent visverbod

Artikel 1. De grenzen van de verbodsstroken zijn op elke oever aangegeven met de volgende borden :

1°

Het bovenstaande bord is nog van toepassing tot en met 31 januari 2015.

of

2°

Art. 2. Als het visverbod voor een lange afstand geldt of als de ligging van de terreinen dat rechtvaardigt, wordt het bord, vermeld in artikel 1, 1°, gebruikt, aangevuld door twee borden als vermeld in artikel 1, 2°, waarvan de richtingen van de pijlen tegenovergesteld is. Het bord, vermeld in artikel 1, 1°, kan verschillende keren worden gebruikt over een bepaalde afstand.

Als het visverbod plaatselijk is, wordt alleen het bord, vermeld in artikel 1, 1°, gebruikt.

Als het visverbod tijdelijk is, staat bij het bord, vermeld in artikel 1, 1°, ook een bord waarop de periode is aangegeven waarin het visverbod van toepassing is.

Als een waterloop niet breed is en als de plaats het toelaat, worden de borden alleen op de rechteroever geplaatst.

Bij het bord, vermeld in artikel 1, 2°, kan ook een bord worden geplaatst waarop de afstand staat waarop het visverbod van toepassing is.

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2013 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij.

Brussel, 1 februari 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
K. PEETERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,
J. SCHAUVLIEGE

Bijlage 3

Lijst van de waterwegen en delen daarvan en de visplassen als vermeld in artikel 12, § 2, en artikel 13

1° waterwegen of delen van waterwegen :

a) Leiemeanders :

- 1) Oude Leie Bourgoyen;
- 2) Oude Leie Astene;
- 3) Oude Leie Grammene;
- 4) [...] (BVR 20/07/2018, art. 11, 1°);
- 5) Oude Leie Gottem;
- 6) Oude Leie Oeselgem;
- 7) Oude Leie Sint-Baafs-Vijve;
- 8) Oude Leie Schoendalebocht;
- 9) Oude Leie Ooigem;
- 10) Oude Leie Bavikhove;
- 11) Oude Leie Wevelgem (Groot Volander en Leiebos);
- 12) Oude Leie Menen;

b) Scheldemeanders :

- 1) Oude Schelde Zonneput;
- 2) Oude Schelde Doornhammeke;
- 3) Oude Schelde Teirlinckput;
- 4) Oude Schelde Kriephoek;
- 5) Oude Schelde Meilegem;
- 6) Oude Schelde Measureput;
- 7) Oude Schelde Blarewater;
- 8) Oude Schelde [Spettekraai] (BVR 20/07/2018, art. 11, 2°);
- 9) Oude Schelde Heurne-Heuvel;
- 10) Oude Schelde De Sterre;
- 11) Oude Schelde Nederename;
- 12) Oude Schelde Melden het Veer;
- 13) Oude Schelde het Anker;
- 14) Oude Schelde Elsegem;
- 15) Oude Schelde Berchem Meerse;
- 16) Oude Schelde Scheiteput;
- 17) Oude Schelde Kerkhove;
- 18) [...] (BVR 20/07/2018, art. 11, 3°);
- 19) Oude Schelde Coupure Outrijve;

c) Schelde-estuarium : het betreft de volgende wateren of delen van wateren die als bevaarbaar gerangschikt zijn :

- 1) Oude Durme Hamme;
- 2) Zenne en Zenne-afleiding in Epegem;
- 3) Nete stroomopwaarts de samenvloeiing met het Netekanaal in Duffel;
- 4) Kleine Nete;
- 5) Grote Nete;
- 6) Demer;

d) Overige (delen van) waterwegen :

- 1) Kanaal Ieper-Komen;
- 2) Zuidervaartje;
- 3) Antitankgracht;
- 4) Kanaal Brugge naar Sluis (Damse Vaart) : vanaf de brug Hoeke tot aan de grens met Nederland (Sluis);
- 5) Binnenvest Brugge : Brugse Reien;
- 6) Binnenvest Brugge : Brugse Coupure;
- 7) Gevaertsarm (oude arm Kanaal Gent-Oostende);
- 8) Miseriebocht (Oude arm Kanaal Gent-Oostende);

2° Visplassen :

a) provincie Antwerpen :

- 1) De Melle in Turnhout;
- 2) Domein Volharding in Rijkevorsel;
- 3) Domein Walenhoek in Niel;
- 4) Het Broek in Blaasveld;
- 5) Balderij in Tielen;
- 6) Fort van Oelegem;

b) provincie Limburg :

- 1) De Broek Elen;
- 2) Dijkbeemdvijver in Zonhoven;
- 3) Oud Kanaal Bocholt;
- 4) Oud Kanaal Bree-Beek;
- 5) Oud Kanaal Dilsen (noordelijk deel van zijarm van Zuid-Willemsvaart; ten noorden van de Boslaan-N75);
- 6) Oud Kanaal Lanklaar (zuidelijk deel van zijarm van Zuid-Willemsvaart; ten zuiden van de Boslaan-N75);
- 7) Schulensmeer;
- 8) Oude Maas Stokkem;
- 9) Grindplas Koole Greent;
- 10) Grindplas Bichterweert;
- 11) Grindplas Kerkeweerd;
- 12) Grindplas Negenoord Oost;
- 13) Grindplas Negenoord West;
- 14) Grindplas Maasbeempder Greend;
- 15) Grindplas Hochter Bampd;

c) provincie Oost-Vlaanderen :

- [1] ...
- 2)...
- 3)...
- 4)...
- 5)...
- 6)...
- 7)...] (*BVR 20/07/2018, art. 11, 4°*);
- 8) Berlarebroek;
- 9) [...] (*BVR 20/07/2018, art. 11, 4°*); ;
- 10) Bosdamvijver Wachtebeke;
- 11) Het Leen in Eeklo;
- 12) [...] (*BVR 20/07/2018, art. 11, 4°*);
- [13] geul Zalegemdijk in Meerdonk;] (*BVR 20/07/2018, art. 11, 5°*)

d) provincie Vlaams-Brabant :

- 1) Groot Wachtbekken Zuunbeek;
- 2) Lindenvijver in Groenendaal;
- 3) Putselvijver in Groenendaal;
- 4) Klein Wachtbekken Zuunbeek;
- 5) Meer van Rotselaar;
- 6) Webbekoms Broek;
- 7) Vossevijver;
- 8) Kleine vijver van Horst;
- 9) Demermeander Schoonhoven;
- [10] grote vijver van Zevenbronnen;] (*BVR 20/07/2018, art. 11, 6°*)

e) provincie West-Vlaanderen :

- 1) Hoge Dijken in Oudenburg;
- 2) 't Veld-Zeetje in Ardoorie;
- 3) Grote Bassin in [Roeselare]; (*BVR 20/07/2018, art. 11, 7°*)
- 4) Bergelen Put;
- 5) Kasteelvijver Beernem;
- 6) Koolhofput in Nieuwpoort.

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2013 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij.

Brussel, 1 februari 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
K. PEETERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,
J. SCHAUVLIEGE

**20 juli 2013 - Besluit van de Vlaamse Regering houdende de wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2013 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij –
VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING (B.S. 17/05/2019)**

1. INLEIDING

Doel van dit Verslag aan de Vlaamse Regering is om toelichting te verschaffen bij het geconsolideerde besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2013 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij. Voorliggend verslag aan de Vlaamse Regering vervangt het vorige Verslag aan de Vlaamse Regering, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 19 april 2013.

Naast een korte duiding bij de rechtsgronden waarop dit besluit gebaseerd is, is hieronder een artikelsgewijze bespreking opgenomen. Bij elk artikel wordt er, waar relevant, toegelicht waartoe het artikel dient, wat de beknopte inhoud is van het artikel, welke de verbanden zijn met andere bepalingen in het besluit en worden alle nodige terminologische en inhoudelijke toelichting gegeven.

2. ALGEMENE SITUERING

Dit besluit geeft uitvoering aan Hoofdstuk II (Het Visverlof) en Hoofdstuk III (De Visserijpolitie) van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij. Daarnaast vindt het voorliggende besluit ook een rechtsgrond in artikel 20 van de bijzondere wet op de hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980. Dat is met name het geval voor artikel 3.

3. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Hoofdstuk 1 – Algemene bepalingen

Het opzet van dit hoofdstuk is om de begrippen te definiëren die in de context van dit besluit op een specifieke wijze gebruikt worden. Enkel definities die meermaals worden gebruikt zijn in dit artikel opgenomen. Definities die slechts in één bepaling worden gebruikt, zijn opgenomen in het betreffende artikel.

Toelichting bij artikel 1

1° agentschap: het Agentschap voor Natuur en Bos is de bevoegde administratie voor wat betreft het riviervisserijbeleid.

2° deze definitie werd geschrapt.

3° hengel: in dit punt wordt een definitie van een hengel gegeven. De peur is een specifiek type hengel en dient verder in dit besluit dus ook als een hengel beschouwd te worden. De peur is een vistuig bestaande uit een roede van een snoer voorzien waaraan van onderen een tros van aan draden geregen wormen bevestigd is (in tegenstelling tot een gewone hengel wordt bij de peur geen haak gebruikt).

4° onbevaarbare waterloop: deze definitie is overgenomen uit artikel 1 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen.

5° visplas: dit zijn in feite alle wateren waarop de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij van toepassing is, maar die niet vallen onder de definitie van onbevaarbare waterloop of waterweg (zoals bedoeld in artikel 1, punt 4° en 10°). In de praktijk zijn dit vaak stilstaande wateren, aangelegde of kunstmatige plassen zoals bijv. zandwinningsplassen, grindplassen of vijvers. Het zijn wateren die bevist worden en waar de wet op de riviervisserij toch van toepassing is omdat ze in verbinding staan met het hydrografische net (hetzij in open verbinding, hetzij via een overloop, hetzij omdat ze periodiek overstroomd worden door de nabijgelegen rivier). Randvoorwaarde is dat er uitwisseling van vissen met het hydrografische net mogelijk is. Enkele voorbeelden zijn Walenhoek te Niel, Spildoornvijver te Walem, Hazewinkel te Heindonk, Paalse Plas, Groenendaalvijver en Watersportbaan te Gent.

6° en 7° deze definities werden geschrapt.

8° wateren: dit is de verzamelnaam van alle wateren waarop de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij van toepassing is. In deze term worden dus alle wateren begrepen zoals bedoeld in artikel 1, punt 4°, 5° en 10°: onbevaarbare waterlopen, visplassen en waterwegen.

9° waterloop: dit is de verzamelnaam voor hetgeen in punt 4° en punt 10° bedoeld wordt.

10° waterweg: deze definitie betreft de wateren die zijn opgesomd in het Koninklijk Besluit van 5 oktober 1992 tot vaststelling van de lijst van de waterwegen en hun aanhorigheden overgedragen van de Staat aan het Vlaamse Gewest, alsook de havens zoals bedoeld in het Koninklijk Besluit van 2 februari 1993 tot vaststelling van de lijst van de havens en hun aanhorigheden overgedragen van de Staat aan het Vlaamse Gewest. De definitie komt tevens overeen met de definitie zoals deze gehanteerd wordt in het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid. Het betreft dus in de praktijk de kanalen, havens en de grotere rivieren of gedeelten van rivieren. Bijv. Albertkanaal, Haven van Gent, Kanaal Leuven-Dijle, Leie, Schelde,... . Een synoniem voor waterweg is 'bevaarbare of vlotbare waterloop' zoals bedoeld in artikel 2 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij.

11° wedstrijd: in dit punt wordt de definitie van een wedstrijd gegeven.

12° wet riviervisserij: dit besluit is een uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij voor wat betreft de uitoefening van de visserij in de wateren waarop deze wet van toepassing is.

13° aasvis: in dit punt wordt de definitie van een aasvis gegeven.

14° leefnet: in dit punt wordt de definitie van een leefnet gegeven.

Toelichting bij artikel 2

In het besluit van de Vlaamse Regering van 20 mei 1992 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij (welke nu niet meer van toepassing is vervangen werd door het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2013 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij) werden in een bijlage alle vis- en kreeftensoorten opgesomd waarop het besluit van toepassing was. In de loop der jaren werd er echter door een verbeterde waterkwaliteit meer en meer gevist op bijv. de Beneden-Zeeschelde. Hier komen zeevissoorten voor die niet waren opgenomen in de bijlage. Er heerste een onduidelijke situatie op het terrein bij vissers die op dergelijke soorten visten. Moesten zij de reglementaire bepalingen van het besluit naleven hoewel ze aan het vissen waren op soorten die toch niet onder het toepassingsgebied vielen van het besluit? Bij een wijziging van het voormalige besluit van 20 mei 1992 werden daarom enkele zeevissoorten toegevoegd. Deze werkwijze is echter weinig efficiënt. In de praktijk kunnen zich immers snelle veranderingen voltrekken in het voorkomen of het verschijnen van 'nieuwe' vissoorten (soorten die niet zijn opgenomen in de bijlage). Met dit artikel wordt hieraan een einde gesteld door te stellen dat het besluit van toepassing is op alle vis- en kreeftensoorten die voorkomen in de wateren waarop de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij van toepassing is.

Hoofdstuk 2 – Delegatie aan de minister of zijn gemachtigde

Het opzet van hoofdstuk 2 bestaat er in om enkele delegaties te regelen welke in de wet van 1 juli 1954 werden toegekend aan de minister bevoegd voor riviervisserij.

Toelichting bij artikel 3

Artikel 3 is nodig om een oude discrepantie weg te werken inzake de uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij. In artikel 14, 17 en 25 van die wet worden aan de minister bevoegd voor de riviervisserij een aantal taken gedelegeerd. Het gaat met name om:

1° met het oog op proefnemingen of op het gewestelijk of plaatselijk nut, het vissen, sommige wijzen van vissen, het vangen van sommige vissoorten of categorieën evenals het gebruik van bijzondere lokazen of tuigen tijdelijk toe te staan of te verbieden (artikel 14);

2° een machtiging te verlenen om ten allen tijde vissen en kreeften van om het even welke maten, die voor bepoting bestemd zijn, te vangen en te vervoeren (artikel 17);

3° een machtiging te verlenen om vis uit te storten in de wateren waarop de wet van toepassing is (artikel 25).

Die artikelen dateren van voor de staatshervorming van 1980 die de bevoegdheid inzake riviervisserij heeft overgeheveld naar de gewesten. Uit artikel 83, §3, van de bijzondere wet op de hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980 (BHWI), volgt dat de bevoegde minister de in die artikelen vermelde bevoegdheden niet zonder meer kan

uitoefenen zonder een specifieke delegatie van de Vlaamse Regering. Artikel 83, §3, bepaalt dat de bevoegdheden die bij wet, decreet of koninklijk besluit worden toegewezen aan een minister, uitgeoefend worden door de gemeenschaps- of gewestregering telkens als het om een zaak gaat die tot hun bevoegdheid behoort. Uit deze laatste bepaling volgt aldus dat een vroegere ministeriële bevoegdheid in principe, behoudens nieuwe delegatie overeenkomstig artikel 69 BWHI, een zaak van de regering is geworden.. In artikel 3 wordt dan ook bepaald dat de Vlaamse Regering aan de minister of zijn gemachtigde uitdrukkelijk de betrokken taken doordelegeert. Artikel 20 BWHI biedt een algemene rechtsgrond voor artikel 3: "De Regering maakt de verordeningen en neemt de besluiten die voor de uitvoering van de decreten nodig zijn, zonder ooit de decreten zelf te mogen schorsen of vrijstelling van hun uitvoering te mogen verlenen".

Toelichting bij artikelen 4, 5 en 6
Deze artikelen werden geschrapt.

Hoofdstuk 3 – Visverlof

Het opzet van hoofdstuk 3 bestaat er in om uitvoering te geven aan de bepalingen over het visverlof uit artikel 8 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij met betrekking tot de wijze van afgifte van het visverlof alsook de vrijstellingen van visverlof.

Toelichting bij artikel 7
Dit artikel werd geschrapt.

Toelichting bij artikel 8
In de praktijk kan het visverlof worden aangeschaft via elk postkantoor in het Vlaamse Gewest of via internet (www.visverlof.be). De internettoepassing wordt beheerd door of in opdracht van het Agentschap voor Natuur en Bos. Het visverlof behoort aan de persoon zelf aan wie het is afgeleverd en kan dus niet aan derden worden overgedragen. Een visverlof is steeds geldig tijdens het lopende kalenderjaar: vanaf de datum van aankoop tot en met 31 december van het lopende jaar. Een visverlof gekocht op bijv. 1 december is dus slechts geldig tot en met 31 december van datzelfde jaar.

Toelichting bij artikel 9
In dit artikel worden de mogelijkheden toegelicht om vrijstelling te verkrijgen van een visverlof en de voorwaarden waaraan moet voldaan worden om die vrijstelling te verkrijgen. Voor hengelvijfstrijden wordt een definitie gegeven in artikel 1, punt 11°. De voorwaarden waaraan wedstrijden moeten voldoen, staan opgesomd in artikel 16.

Hoofdstuk 4: Bepalingen over het vissen, wijzen van vissen, vistuigen en vissoorten

Het opzet van hoofdstuk 4 bestaat er in de regels rond het vissen, de wijzen van vissen, vistuigen en vissoorten weer te geven. Het hoofdstuk is als volgt opgebouwd:

- Algemene beschermingsbepaling voor een aantal soorten (artikel 10);
- Verbodsbepalingen met betrekking tot plaatsen (artikel 11);
- Verbodsbepalingen en afwijkingen met betrekking tot periodes, terugzetten van vissen en de nachtvisserij (artikel 12);
- Verbodsbepalingen over vistuigen en wijzen van vissen (artikel 13 en 14);
- Bepalingen over de lengtes van de vissen, het in bezit houden en vervoeren van vissen en de meeneembepalingen (artikel 15) ;
- Bepalingen over wedstrijden (artikel 16).

Toelichting bij artikel 10
Dit artikel verwijst naar de bijlage 1 bij dit besluit waarin de vissoorten en kreeften staan opgesomd die volledige bescherming genieten. Worden ze per toeval toch gevangen, dan moeten ze onmiddellijk en voorzichtig worden vrijgelaten in het water van herkomst. In de praktijk betreft het alle vissoorten van bijlage II en IV van de Habitatrichtlijn die in Vlaanderen voorkomen of historisch voorkwamen (beekprik, rivierprik, zeebek, bittervoorn, elft, fint, houting, grote marene, steur, zalm, kleine modderkruiper, grote modderkruiper, rivierdonderpad) en enkele andere soorten die zeldzaam zijn op Vlaams niveau (inlandse kreeft, vlagzalm, bermpje, vetje, kwabaal, zeeforel, gestippelde alver).

Toelichting bij artikel 11
Artikel 11 geeft de plaatsen aan waar het verboden is te vissen. In punt 1° tot en met 4° geldt zonder meer een visverbod. In punt 5° geldt alleen een visverbod indien dit ter

plaatse op het terrein is aangeduid door middel van de in bijlage 2 bij dit besluit opgenomen signalisatieborden.

Artikel 11, 5°, sluit niet uit dat het visverbod uit punt 1° tot en 4° desgewenst ook met de signalisatieborden uit bijlage 2 bij dit besluit kan worden aangeduid. In principe hoeft dit niet, maar om de situatie ter plaatse te verduidelijken is het soms aangewezen om in deze gevallen toch borden te plaatsen. Een voorbeeld is een vispassage die is aangelegd waarbij een stuw weggenomen is en vervangen door drempels of steenbestorting op de bodem. In de praktijk is het niet evident voor een visser om te herkennen op het terrein dat hier een vispassage werd aangelegd. Het aanbrengen van signalisatieborden is in dit geval dus aangewezen.

In punt 4° wordt een visverbod ingesteld bij abnormaal laag peil van de waterloop of in geval van zeer hoge visconcentraties. Deze situatie kan zich bijvoorbeeld voordoen in periodes van langdurige droogte waarbij het peil van de waterlopen zeer laag wordt en de vissen zich in diepere poelen in de bedding terugtrekken. Dergelijke situaties zijn echter zeer uitzonderlijk en doen zich wellicht maar eens om de zoveel jaren voor. In geval van extreme lage waterpeilen kan dan op basis van artikel 14 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij een tijdelijk visverbod worden afgekondigd. Op die manier wordt dan ondubbelzinnig duidelijk wat precies kan verstaan worden onder punt 4° van dit artikel. Artikel 14 van de wet op de riviervisserij geeft de bevoegdheid aan de minister om tijdelijk een visverbod af te kondigen.

Nog een voorbeeld waar hoge visconcentraties zich kunnen voordoen is de uitstroom van warm water van koelingsprocessen (bijv. bij elektrische centrales). Vermits dit op het terrein niet altijd goed herkenbaar is, kunnen ook in dit geval dergelijke plaatsen voorzien worden van signalisatieborden.

Toelichting bij artikel 12

Artikel 12 is opgedeeld in vijf paragrafen:

- Paragraaf 1: definitie van nachtvisserij;
- Paragraaf 2: de bepalingen rond de gesloten periodes;
- Paragraaf 3: regeling terugzetten van vissen;
- Paragraaf 4: regeling nachtvisserij in de toegestane wateren;
- Paragraaf 5: alle afwijkingen op de voorgaande regels.

Paragraaf 1: nachtvisserij: de periode die betrekking heeft op de nachtvisserij wordt gedefinieerd, namelijk van twee uur na het officiële uur van zonsondergang tot twee uur voor het officiële uur van zonsopgang. De officiële tijdstippen van zonsopgang en zonsondergang zijn deze zoals bepaald door het Koninklijk Meteorologisch Instituut (KMI). Ze zijn te raadplegen op de website van het KMI (www.meteo.be). Bovendien wordt extra benadrukt dat tijdens de nachtvisserij een geschikt visverlof nodig is (groot visverlof dat nodig is om in deze periode te mogen vissen).

In paragraaf 2, 1°, wordt de gesloten periode aangegeven betreffende het vissen op zalmachtigen die van toepassing is op alle wateren (en dit in de periode van 1 oktober tot en met 28 februari). Dit betreft de periode van voortplantingsmigratie en voortplanting van zalmachtigen. In de praktijk zijn echter zalm en zeeforel beschermd via artikel 10 zodat het in principe alleen gaat om beekforel. Bijkomende bescherming naar de zalmachtigen wordt bovendien geboden in artikel 13, 7° waarin bepaald wordt dat het wadend vissen onder meer verboden is tussen 1 december en 28 februari. Dit om betreding en verstoring van eventuele paaigronden van zalmachtigen te voorkomen.

In paragraaf 2, 2° worden de drie overige gesloten periodes weergegeven die alleen van toepassing zijn in:

- alle onbevaarbare waterlopen;
- de waterwegen of delen daarvan opgesomd in bijlage 3;
- de visplassen opgesomd in bijlage 3.

De drie gesloten periodes van paragraaf 2, 2° betreffen:

- het vissen op snoek en snoekbaars in de periode van 1 maart tot en met 31 mei;
- het vissen op alle andere vissoorten in de periode van 16 april tot en met 31 mei;
- de nachtvisserij (zoals gedefinieerd in paragraaf 1 van dit artikel).

Paragraaf 3 bevat alle bepalingen die betrekking hebben op het terugzetten van vissen in

de gesloten periodes. In het eerste lid van paragraaf 3 wordt gesteld dat alle vissen, die toevallig gevangen worden in de tijd waarin dit verboden is, volgens paragraaf 2, onmiddellijk en voorzichtig in het water van herkomst moeten worden vrijgelaten. Concreet is het immers mogelijk dat in de gesloten periode voor zalmachtigen (zoals bepaald in paragraaf 2, 1°) toevallig toch een zalmachtige (bijv. een beekforel) wordt gevangen vermits het vissen op andere vissoorten in deze periode wel toegestaan is. In dat geval moet deze vissoort dus onmiddellijk en voorzichtig in het water van herkomst worden vrijgelaten. Ook in de gesloten periode voor snoek en snoekbaars (zoals bepaald in paragraaf 2, 2°, a) is het mogelijk dat één van deze soorten toevallig worden gevangen. Ook hier geldt, net zoals voor de zalmachtigen, een volledige terugzetverplichting.

Het tweede lid van paragraaf 3 stelt in alle wateren een volledige terugzetverplichting in tijdens:

- het vissen in de periode van 16 april tot en met 31 mei;
- de nachtvisserij.

De achterliggende reden is omdat de periode van 16 april tot en met 31 mei de gemiddelde voortplantingsperiode van de meeste karperachtigen (cyprinidae) is en omdat paarijpe vissen best zo weinig mogelijk gemanipuleerd worden en dus zeker niet geoogst mogen worden. De nachtvisserij gaat eveneens gepaard met een volledige terugzetplicht. In deze bepaling wordt tevens expliciet gesteld dat een visser evenmin vis in het bezit mag hebben tijdens de nachtvisserij die buiten deze periode zou gevangen zijn. Zonder deze bepaling zouden vissers immers in principe 's nachts toch vis in het bezit kunnen hebben waarvan men dan beweert dat deze overdag gevangen is (overdag mag men immers wel vissen in het bezit houden of vervoeren). Het is echter moeilijk te bewijzen of na te gaan bij een nachtelijke controle wanneer de vis dan wel gevangen is. Vandaar dat men tijdens de nachtvisserij geen enkele vis in het bezit mag hebben of vervoeren, en dit ongeacht wanneer deze gevangen is.

Het derde lid van paragraaf 3 bepaalt dat het gebruik van aasvissen in de periode van 16 april tot en met 31 mei verboden is. In deze periode (paaiperiode van de meeste vissen) mag er gevist worden in de meeste wateren (behalve in de ecologisch waardevolle wateren). Ter bescherming van de paaiende vissen geldt de voorwaarde dat elke gevangen

vis onmiddellijk en voorzichtig moet worden vrijgelaten. Dit impliceert dat men geen ter plaatse gevangen aasvissen in bezit mag hebben en gebruiken. Roofvissoorten zoals snoek,

snoekbaars, baars en ook paling, gevangen met een aasvis, zijn vaak erg diep gehaakt waardoor de kans klein is om deze nog levend terug te zetten. Door deze maatregel worden

deze vissoorten extra beschermd in deze periode. Het gebruik van kunstaas om op roofvis te vissen is echter wel toegelaten in deze periode.

Paragraaf 4 geeft aan onder welke voorwaarden de nachtvisserij mag uitgeoefend worden in de toegestane wateren. Concreet mag er dus nachtvisserij worden uitgeoefend in de volgende wateren:

- de waterwegen of delen daarvan niet opgesomd in bijlage 3;
- de visplassen niet opgesomd in bijlage 3.

Er geldt evenwel de beperking dat het gebruik van aasvissen en het gebruik van kunstaas, met een totale lengte van meer dan 2 cm, verboden is en dit om roofvissoorten 's nacht te beschermen. De nachtvisserij spitst zich immers in de praktijk bijna uitsluitend toe op het vissen op karper. Het vissen op karper was destijds ook de reden om nachtvisserij op bepaalde wateren toe te laten. Met kunstaas kleiner dan 2 cm wordt imitatie van levend aas bedoeld (bv. imitatie van maden).

In paragraaf 5 worden alle uitzonderingen op de overige paragrafen in dit artikel gegroepeerd:

- In punt 1° wordt een afwijking gegeven op paragraaf 2, 2°, b) voor wat betreft het vliegvisserij (definitie vliegvisserij is opgenomen in laatste lid van paragraaf 5). Aan vliegvisserij wordt op die manier de mogelijkheid geboden om toch te kunnen vissen in de periode van 16 april tot en met 31 mei in alle wateren waar het vissen in deze periode normaal niet toegelaten is (met name in de onbevaarbare waterlopen, in de waterwegen of delen daarvan opgesomd in bijlage 3 en in de visplassen opgesomd in bijlage 3). De terugzetverplichting (zoals bepaald in paragraaf 3) blijft in deze periode evenwel van kracht. Tevens is conform artikel 13, 7° het wadend vissen ook verboden

om betreding van de paaigronden en verstoring van paaiende vissen te voorkomen. Vliegvisserij gebeurt immers vaak wadend en zal in de periode van 16 april tot en met 31 mei dus alleen vanaf de oever (of van op een boot) kunnen uitgeoefend worden.

- In paragraaf 2 wordt in alle onbevaarbare waterlopen, in de waterwegen of delen daarvan opgesomd in bijlage 3 en in de visplassen opgesomd in bijlage 3 een verbod ingesteld om te vissen in de periode van 16 april tot en met 31 mei (zie paragraaf 2, 2°, b) of om de nachtvisserij uit te oefenen (zie paragraaf 2, 2°, c). In punt 2° van paragraaf 5 wordt voor beide periodes een uitzondering gegeven voor het vissen met de peur op paling. Dit betekent concreet dat het altijd en in alle wateren toegestaan is met de peur op paling te vissen.
- In punt 3° van paragraaf 5 wordt gesteld dat een hengelaar tijdens het vissen in de periode van 16 april tot en met 31 mei of tijdens de nachtvisserij alleen paling in het bezit mag houden of vervoeren, op voorwaarde dat men gebruik maakt van één enkele peur en geen andere hengel. In afwijking van de algemene terugzetverplichting tijdens het vissen in de periode van 16 april tot en met 31 mei of tijdens de nachtvisserij (zoals bepaald in paragraaf 3), mag paling dus wel in het bezit gehouden worden of vervoerd worden enkel indien deze gevangen werd met de peur. Het feit dat slechts één enkele peur is toegestaan, is om bij controle in beide periodes duidelijk te kunnen vaststellen dat de paling met de peur werd gevangen en niet met een ander tweede vistuig. Normaal gezien mag een visser immers twee vistuigen gebruiken (zoals bepaald in artikel 13, 6°).

In de volgende tabel worden de regels met betrekking tot het in het bezit houden of vervoeren van vissen in de periode van 16 april tot en met 31 mei en de nachtvisserij weergegeven. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen het vissen met één of twee hengels en het vissen met de peur. Ook het gebruik van aasvissen wordt toegelicht in de tabel.

Wijze van vissen	Vissen in de paaitijd van 16 april tot en met 31 mei	
	Nachtvisserij tussen twee uur na zonsondergang en twee uur voor zonsopgang	
	Onbevaarbare waterlopen	
	Waterwegen of delen daarvan opgesomd in bijlage 3	Waterwegen of delen daarvan niet opgesomd in bijlage 3
	Visplassen opgesomd in bijlage 3	Visplassen niet opgesomd in bijlage 3
Vissen met 1 of 2 hengels (geen peur)	X	✓
Vissen met 1 peur (geen bijkomende hengel)	✓	✓
In het bezit houden of vervoeren van paling (gevangen met 1 peur, geen bijkomende hengel)	✓	✓
Vissen met aasvissen	X	X

In het laatste lid van paragraaf 5 wordt vliegvisserij gedefinieerd.

Toelichting bij artikel 13

In dit artikel worden de verschillende wijzen van vissen en vistuigen die verboden zijn opgesomd in 7 punten.

1° In dit punt wordt bedoeld dat het verboden is om, wanneer een water bedekt is met ijs, een gat te maken in het ijs en hierin te vissen. Vissen zijn immers gevoelig voor trillingen die gemaakt worden op het ijs.

2° Gekleurde maden zijn maden die met een kleurstof werden bewerkt. Meestal zijn ze

dan geel of rood gekleurd. Uit laboanalyses van maden die commercieel verkrijgbaar zijn in de handel is gebleken dat de kleurstof die meestal in de praktijk gebruikt wordt sudanrood is. Sudanrood is zowel toxisch voor de vis die de maden opeet als voor de mens bij eventuele consumptie van een vis die deze kleurstof bevat na inname van gekleurde maden.

3° Het enige toegelaten vistuig is de hengel of de peur. Wat betreft het schepnet dient deze bepaling samen gelezen te worden met artikel 14, tweede lid, welke stelt dat het schepnet alleen mag gebruikt worden om de met de hengel gevangen vis weg te nemen. In de praktijk kan het schepnet dus gebruikt worden wanneer een visser een vis gevangen heeft en hij deze vis omwille van zijn gewicht met een schepnet aan land wil brengen om de vis te kunnen onthaken. Met een schepnet vissen uit het water proberen te scheppen die niet met een hengel gevangen worden, is dus niet toegelaten. Nog op te merken valt dat de hengel met de peur gelijk wordt gesteld zoals reeds bepaald werd in artikel 1, 3°. Alle andere vistuigen dan de hengel, peur of schepnet (enkel indien gebruikt zoals hierboven beschreven), zijn dus verboden vistuigen.

4° In dit punt is bepaald dat het gebruik van aasvissen en kunstaas groter dan 2 cm niet toegelaten is van 1 maart tot en met 31 mei in alle onbevaarbare waterlopen, in de waterwegen of delen daarvan, opgesomd in bijlage 3, en de visplassen, opgesomd in bijlage 3. Dergelijke methoden worden immers courant gebruikt om te vissen op roofvis. Door in dit punt de methoden te verbieden die meestal worden aangewend om op deze soorten te vissen wordt een extra bescherming ingebouwd naar roofvissoorten.

5° In dit punt wordt gesteld dat een hengel maximaal van drie haken voorzien mag zijn. Deze haken kunnen zowel enkelvoudige haken zijn als meervoudige haken. Een meervoudige haak is bijv. een dreghaak die op zijn beurt bestaat uit drie individuele haken die aan elkaar tot één geheel bevestigd zijn.

6° Het aantal hengels waarmee iemand mag vissen is maximaal twee. De peur wordt met de hengel gelijk gesteld. Dus een visser kan ofwel met 2 hengels tegelijk vissen, ofwel met één hengel en één peur tegelijk, ofwel met 2 peuren tegelijk. Conform artikel 12, §5, 3° mag men echter tijdens de nachtvisserij, of tijdens de gesloten periode van 16 april tot en met 31 mei alleen paling in het bezit hebben of meenemen indien gebruik gemaakt wordt van één enkele peur en geen andere hengel.

7° Het wadend vissen is verboden in twee periodes. In het tweede lid van artikel 13 wordt een definitie gegeven van wadend vissen. Het verbod heeft als doel om verstoring van paaigronden door betreding te voorkomen. De eerste periode waarin het wadend vissen verboden is (1 december - 28 februari) slaat op de paaiperiode van zalmachtigen, zoals ook aangehaald in de bespreking bij artikel 12, §2, 1°. De tweede periode waarin wadend vissen verboden is (16 april - 31 mei) slaat dan op de paaiperiode van de meeste karperrachtigen.

8° stelt dat het gebruik van leefnet verboden is behalve tijdens wedstrijden die voldoen aan de voorwaarden van artikel 16. Met deze maatregel kunnen de regels rond de meeneembepaling van vissen en het in bezit houden en vervoeren van vissen (zoals verder bepaald in artikel 15) beter gecontroleerd worden.

Toelichting bij artikel 14

Het eerste lid stelt dat een visser zijn hengel voortdurend moet kunnen bewaken. Deze bepaling is geïnspireerd vanuit het feit dat in sommige gevallen van stroperij, vissers bijv. nachtlijnen, handlijnen of zogenaamde 'slapende' lijnen leggen en deze onbeheerd achterlaten en de volgende dag komen ophalen. Dergelijke praktijken zijn dus op basis van deze bepaling niet toegestaan. Het bewaken van de hengel impliceert ook dat een visser zijn hengel op een auditieve manier mag bewaken. Een visser hoeft dus niets steeds vlak naast zijn hengel te zitten en deze visueel bewaken, maar mag zich ook in de nabijheid bevinden waarbij hij van een aanbeet verwittigd wordt door een elektronische beetverklikker die een auditief signaal weergeeft. Deze laatste techniek wordt bijv. vaak door karpervissers gebruikt.

Het tweede lid geeft weer hoe het schepnet mag gebruikt worden. In de bespreking van artikel 13, 3° wordt hierop nader ingegaan.

Toelichting bij artikel 15

In paragraaf 1, punt 1° wordt bepaald dat een visser maximaal twintig vissen kleiner dan 15 cm, waarvan maximaal vijf levende vissen, mag vervoeren en tijdens het hengelen in bezit mag houden. In de praktijk worden deze vissen door hengelaars gebruikt als aasvis om andere vissen mee te vangen (bijv. paling, snoekbaars, baars, meerval of snoek). Een visser mag dus maximaal bv. vijf levende aasvissen en vijftien dode aasvissen tegelijk vervoeren en in bezit houden.

In paragraaf 1, punt 2° wordt bepaald dat een visser maximaal vijf dode vissen, groter dan 15 cm, mag vervoeren en tijdens het hengelen in bezit mag houden. In de praktijk worden deze vissen door hengelaars meegenomen voor consumptie. In artikel 15 van de wet op de riviervisserij is bepaald dat bij wijze van uitzondering paling wel levend in bezit mag gehouden en vervoerd worden (zie verder paragraaf 6).

Op elk moment mag een visser dus maximaal vijftwintig vissen in zijn bezit houden of vervoeren: maximaal vijf vissen groter dan 15 cm en maximaal twintig vissen kleiner dan 15 cm.

De vissoorten die een visser nog mag vervoeren en tijdens het hengelen in bezit mag houden, worden in een limitatieve positieflijst opgesomd in het tweede lid van paragraaf 1. Het betreft de volgende soorten: baars, beekforel, blankvoorn, brasem, (kol)blei, paling, rietvoorn, riviergrondel, snoekbaars en winde. Alle andere vissoorten mag een hengelaar dus niet in zijn bezit houden tijdens het hengelen en ook niet vervoeren; deze soorten moeten na de vangst onmiddellijk en voorzichtig in het water van herkomst worden vrijgelaten. De lijst van soorten is dus zowel van toepassing op het vissoorten die een visser wenst mee te nemen voor consumptie als voor aasvissen. Door deze maatregel komt er een betere bescherming van sommige vissoorten die in Vlaanderen niet algemeen of zeldzaam zijn (bv. snoek, serpeling, kopvoorn, barbeel, sneep). Ook karper welke een belangrijke intrinsieke waarde heeft voor hengelaars valt onder deze maatregel. Voor een aantal van deze soorten is bovendien nog een minimummaat van toepassing (zie verder paragraaf 3). De limitatieve lijst brengt op vlak van aasvissen tevens met zich mee dat niet-inheemse soorten niet mogen gebruikt of vervoerd worden als aasvis. Dit voorkomt de verspreiding van niet-inheemse vissoorten (welke soms in de handel worden aangeboden als aasvis) in onze binnenwateren.

De meeneembepanking van maximum vijf vissen (groter dan 15 cm) laat enerzijds toe dat hengelaars in beperkte mate vis (voor consumptie) kunnen meenemen, maar is anderzijds vooral geïnspireerd vanuit het feit om het meenemen van grote(re) hoeveelheden vis aan banden te leggen. Uit een evaluatie van de regelgeving is immers gebleken dat de meeneembepanking in de praktijk nagenoeg niet te controleren is, zolang een visser onbeperkt vissen in het leefnet mag houden. In de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij is tevens een algemeen verbod op het vervoer van levende vissen opgenomen (behalve paling en aasvissen welke wel levend mogen vervoerd worden). Zolang er echter een leefnet mag gebruikt worden is de meeneembepanking en het verbod op het vervoer van levende vissen in de praktijk nauwelijks controleerbaar omdat een handhaver dan moet wachten totdat de visser stopt met hengelen om te zien wat hij gaat doen met de vissen uit het leefnet. Om de regels rond het in bezit houden en vervoeren van alle vissoorten (inclusief aasvissoorten) eenvoudiger te maken en beter te kunnen handhaven, is daarom het gebruik van het leefnet afgeschaft (behalve tijdens hengelwedstrijden die voldoen aan de voorwaarden van artikel 16).

Door het verbod op het gebruik van leefnet, de verplichting dat de levende aasvissen enkel in een visemmer mogen bewaard worden (zie verder bespreking bij paragraaf 2) en de beperking van het aantal levende aasvissen (maximum vijf stuks), worden de regels rond het meenemen en vervoeren van vissen eenvoudiger voor de hengelaar en ook beter handhaafbaar.

In paragraaf 2 wordt bepaald dat een visser levende vissen enkel in een hiertoe bestemde visemmer mag vervoeren en levend in het bezit mag houden, en niet meer in het leefnet aangezien het gebruik ervan nu verboden is. Het betreft levende aasvissen kleiner dan 15 cm (in totaal maximaal 5 stuks) of levende paling groter dan 30 cm (in totaal maximaal 3 stuks). Voor paling geldt immers een meeneembepanking van maximaal drie stuks (zie verder paragraaf 4).

In paragraaf 3 worden voor enkele vissoorten maten bepaald beneden of boven dewelke een hengelaar de vissoorten niet in het bezit mag houden of vervoeren. De maten dragen

bij aan een betere bescherming van de visbestanden. Snoekbaars wordt bijkomend beschermd door het opleggen van een maximummaat teneinde de grote vissen te beschermen die een zeer belangrijke bijdrage leveren aan het paaiproces en die een grote meerwaarde zijn voor de hengelsector op roofvis.

In paragraaf 4 wordt bepaald dat van snoekbaars en paling elk maximum drie stuks mogen worden meegenomen. Voor beide soorten blijven de maten van toepassing zoals bepaald in paragraaf 3 en tevens geldt ook de algemene meeneembepaling van maximaal vijf stuks (totaal van alle soorten groter dan 15 cm die een visser in het bezit mag houden) uit punt 2° van paragraaf 1. Indien een visser dus bv. drie palingen in bezit wenst te houden, dan mag hij daarbovenop nog maar twee snoekbaarzen in bezit houden omdat het totaal van vijf vissen groter dan 15 cm is bereikt.

In paragraaf 5 wordt bepaald hoe de lengte van een vis moet gemeten worden. Tevens wordt bepaald dat het ter plaatse consumeren van gevangen vissen niet toegelaten is omdat anders de controle van de minimummaten en de maximummaat van vissen en de maatregelen rond het in bezit houden en vervoeren van vissen niet mogelijk is. Ook moet bij controle kunnen nagegaan worden of een visser geen soorten van bijlage 1 bij dit besluit in het bezit zou hebben.

Paragraaf 6 voorziet dat paling wel levend mag vervoerd worden. Deze uitzondering is immers opgenomen in artikel 15 van de wet op van 1 juli 1954 op de riviervisserij.

In paragraaf 7 wordt een definitie opgenomen van zeevissoorten en wordt bepaald dat de beperkingen rond het in bezit houden en transporteren van vissen niet van toepassing zijn op zeevissoorten. Een visser mag dus het hele jaar door, zowel overdag als tijdens de nachtvisserij, een onbeperkt aantal dode zeevissen vervoeren en tijdens het hengelen in zijn bezit houden (deze zeevissen mogen immers niet levend zijn gelet op het verbod op vervoer van levende vissen zoals bepaald artikel 15 van de riviervisserijwet). Bepaalde binnenwateren die vallen onder het toepassingsgebied van de wet op de riviervisserij staan in contact met zeewater waardoor het water brak is en er ook zeevissoorten voorkomen (bijv. het havengebied in Oostende en de Beneden-Zeeschelde). Deze zeevissoorten planten zich niet voort in onze binnenwateren waardoor een terugzetverplichting in de periode van 16 april tot en met 31 mei (paaiperiode van de meeste zoetwatervissoorten) niet zinvol is. Vermits bovendien op zee ook geen beperkingen in aantal van toepassing zijn voor de meeste zeevissoorten, worden deze in de binnenwateren evenmin van toepassing gemaakt. De bepaling van paragraaf 7 doet geen afbreuk aan de toepassing van bepalingen die desgevallend worden getroffen bij ministerieel besluit. Zo werden bv. door middel van het ministerieel besluit van 1 december 2017 betreffende het instellen van tijdelijke maatregelen voor zeebaars ter uitvoering van artikel 14 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij een aantal beperkingen opgelegd voor zeebaars.

Toelichting bij artikel 16

Artikel 16 gaat specifiek over wedstrijden. In artikel 1, punt 11° wordt een wedstrijd gedefinieerd. Vermits het leefnet enkel nog toegelaten is tijdens een wedstrijd (zie verder paragraaf 2), wordt nu op het terrein ondubbelzinnig duidelijk in welke gevallen er sprake is van een wedstrijd.

In paragraaf 1 worden de voorwaarden opgesomd waaraan wedstrijden moeten voldoen.

In punt 1° wordt gesteld dat minstens één maand vooraf meldingsbewijs moet worden gedaan aan het Agentschap voor Natuur en Bos. Bij een controle op het terrein (wanneer er dus vissers worden aangetroffen die een leefnet gebruiken) moet het meldingsbewijs worden voorgelegd door de wedstrijdverantwoordelijke. Wat betreft de hengelsector is het belangrijk dat bij de melding de status van de wedstrijd wordt opgelijst: lokaal, nationaal of internationaal. Dit onderscheid is belangrijk omdat hieraan al dan niet een vrijstelling is gekoppeld van visverlof voor deelnemers die niet gedomicilieerd zijn in het Vlaamse Gewest. De vrijstelling van visverlof, zoals bepaald in artikel 9, is immers enkel van toepassing bij nationale of internationale wedstrijden.

In punt 2° wordt bepaald dat het voeren wordt beperkt tot maximaal 10 liter klaargemaakt voeder per deelnemer per wedstrijd. Deze voederbeperking, ingegeven vanuit de hengelsector zelf, dient om eventuele aanrijking van het water met nutriënten te voorkomen. In punt 3° wordt tenslotte bepaald dat van elke wedstrijd de

hengelvangstgegevens geregistreerd moeten worden en jaarlijks aan het Agentschap voor Natuur en Bos moeten worden bezorgd. Deze hengelvangstgegevens zijn immers belangrijk in het kader van het visstandbeheer omdat ze evoluties en trends in het visbestand kunnen weergeven en ook informatie opleveren over bv. het voorkomen en de verspreiding van niet-inheemse vissoorten. Indien er binnen het jaar volgend op de wedstrijd niet wordt voldaan aan de verplichtingen inzake hengelvangstregistratie, dan is er sprake van een ongeldig meldingsbewijs van deze wedstrijd.

In paragraaf 2 wordt bepaald dat tijdens wedstrijden, die voldoen aan alle voorwaarden van paragraaf 1, het leefnet het hele jaar door toch mag worden gebruikt. Er is evenmin een beperking op het aantal vissen dat een hengelaar tijdens een wedstrijd in het leefnet mag houden. Tevens gelden de minimummaten van vissoorten niet tijdens hengelwedstrijden. De bepaling van paragraaf 2 is een afwijking van artikel 12, §3 (waarin wordt bepaald dat vissen in bepaalde periodes na vangst onmiddellijk moeten worden vrijgelaten), van artikel 13, eerste lid, 8° (waarin het gebruik van een leefnet wordt verboden), en van artikel 15, §1 tot en met §4 (waarin het aantal vissen dat een visser in zijn bezit mag houden wordt beperkt en waarin ook minimummaten van een aantal vissoorten worden bepaald).

In het tweede lid van paragraaf 2 is bepaald dat na afloop van de wedstrijd (na de eigenlijke meting, weging of telling van de vissen) alle vissen onmiddellijk en voorzichtig in het water van herkomst moeten worden vrijgelaten. Tevens wordt opgelegd dat tijdens wedstrijden de vissen in een voldoende groot leefnet moeten bewaard worden. Alleen snoek, snoekbaars en de soorten van bijlage 1 mogen niet in het leefnet worden gehouden. Voor wat betreft de afmetingen van zo'n leefnet kan verwezen worden naar de code van goede wedstrijdpraktijk welke door het Agentschap voor Natuur en Bos in onderling overleg met de federatie van wedstrijdvisser werd vastgesteld.

Toelichting bij artikel 17
Dit artikel werd geschrapt.

Hoofdstuk 5 - Slotbepalingen

Toelichting bij artikel 18

In heel wat visplassen zijn er toegankelijkheidsreglementen van toepassing (bijv. via een politieverordening voor wateren in eigendom van een gemeente of provincie of met toepassing van het besluit van 8 december 2008 van de Vlaamse Regering betreffende de toegankelijkheid van de bossen en de natuureservaten) die stellen dat de betreffende domeinen in bepaalde periodes (bv. tijdens de paaiperiode) of tijdens bepaalde tijdstippen (bv. 's nachts) niet toegankelijk zijn wat dus tot gevolg heeft dat er in die domeinen de facto niet gevestigd kan worden omdat het toegankelijkheidsreglement de toegang tot die domeinen ontzegt. Dit artikel verwijst naar dergelijke toegankelijkheidsregelingen. Dit besluit geeft de visser dus geen recht om domeinen of plaatsen te betreden in strijd met de toegankelijkheidsreglementen die er van toepassing zouden zijn.

Toelichting bij artikel 19

De bevoegdheid om wijzigingen vast te stellen aan de bijlage 3 wordt gedelegeerd naar de Vlaamse minister, bevoegd voor de landinrichting en het natuurbehoud.

Toelichting bij artikel 20

Dit artikel heft het uitvoeringsbesluit van 20 mei 1992 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij op.

Toelichting bij artikel 21

Dit artikel duidt de bevoegde minister voor de uitvoering van dit besluit aan.

Toelichting bij Bijlage 1

Dit artikel somt de soorten op waar in artikel 10 en 16 naar verwezen wordt.

Toelichting bij Bijlage 2

Deze bijlage preciseert hoe op het terrein een tijdelijk of permanent visverbod door middel van signalisatieborden kan duidelijk gemaakt worden. Het bovenste bord, vermeld in artikel 1, punt 1° betreft nog de bebording zoals deze in het besluit van de Vlaamse Regering van 20 mei 1992 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij was opgenomen. Via het besluit van 8 december 2008 van de Vlaamse Regering

betreffende de toegankelijkheid van de bossen en de natuureservaten werd dit verbodsbord vervangen door een bord met een ander pictogram zoals is weergegeven in dit besluit als tweede bord onder 1°. Het besluit van 8 december 2008 voorzag evenwel een overgangperiode om toe te laten dat de oude borden op het terrein binnen afzienbare tijd vervangen worden door de nieuwe. In het besluit van 1 februari 2013 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 5 maart 2013) werden daarom zowel het oude bord uit het besluit van 20 mei 1992 opgenomen als het nieuwe bord conform het besluit van 8 december 2008. Het oude bord was echter maar van toepassing tot en met 31 januari 2015.

Artikel 2 preciseert hoe en waar de borden kunnen geplaatst worden. Er wordt de nodige flexibiliteit gegeven aan het plaatsen van de borden zodat ter plaatse de zone van visverbod goed afgebakend en goed zichtbaar is zowel voor vissers vanop de oever als bijv. voor vissers met een bootje vanop het water.

Toelichting bij Bijlage 3

In deze bijlage worden de wateren opgesomd waar in artikel 12 en artikel 13 naar verwezen wordt. Het betreft de wateren waar bepaalde beperkingen voor het vissen van toepassing zijn. Deze beperkingen zijn gebaseerd op ecologische argumenten om een noodzakelijke bescherming te garanderen voor de vissen en hun leefomgeving.

Ministerieel besluit van 1 december 2017 betreffende het instellen van tijdelijke maatregelen voor zeebaars ter uitvoering van artikel 14 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij (B.S. 16/01/2018)

DE VLAAMSE MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW,

Gelet op de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij, artikel 14;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 7 juli 2017;

Gelet op de adviesvraag binnen 30 dagen, die op 5 oktober 2017 bij de Raad van State is ingediend, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het advies niet is meegedeeld binnen die termijn;

Gelet op artikel 84, §4, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de huidige toestand van de zeebaars in de Noordzee alarmerend is en bijkomende maatregelen nodig zijn ter bescherming van die soort;

Overwegende het belang van sommige brakke wateren, die vallen onder het toepassingsgebied van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij, en die fungeren als opgroeigebied voor juveniele zeebaars, afkomstig uit de Noordzee en de Westerschelde,

BESLUIT:

Artikel 1. Voor zeebaars (*Dicentrarchus labrax*) geldt een minimummaat van 42 cm. Elke gevangen zeebaars kleiner dan 42 cm wordt onmiddellijk en voorzichtig in het water van herkomst vrijgelaten.

Van 1 januari tot en met 30 juni geldt de volgende terugzetverplichting voor zeebaars: elke gevangen zeebaars, ongeacht de minimummaat, wordt onmiddellijk en voorzichtig in het water van herkomst vrijgelaten.

Van 1 juli tot en met 31 december geldt de volgende meeneembepanking voor zeebaars: een hengelaar mag per dag maximaal één zeebaars onttrekken en vervoeren.

Art. 2. In Brugge wordt over de hele breedte van het Boudewijnkanaal in de zone vanaf het zuidelijke uiteinde van de zeesluis tot 200 meter landinwaarts een visverbod ingesteld. Die zone, opgenomen in het plan dat als bijlage 1 bij dit besluit is gevoegd, wordt aan de linkeroever begrensd door de Kiwiweg en aan de rechteroever door de N350 en wordt ter plaatse aangeduid door de signalisatie, opgenomen in bijlage 2 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2013 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij.

Art. 3. In het kanaal van Gent naar Oostende moet elke gevangen vis onmiddellijk en voorzichtig worden vrijgelaten in het water van herkomst in Oostende in de zeewaartse zone vanaf het sas van Slijkens tot aan de N34. Die zone, opgenomen in het plan dat als bijlage 2 bij dit besluit is gevoegd, wordt begrensd aan de linkeroever door de N9 (Prins Albertlaan) en aan de rechteroever door de Bredensesteenweg en de Prinses Elisabethlaan.

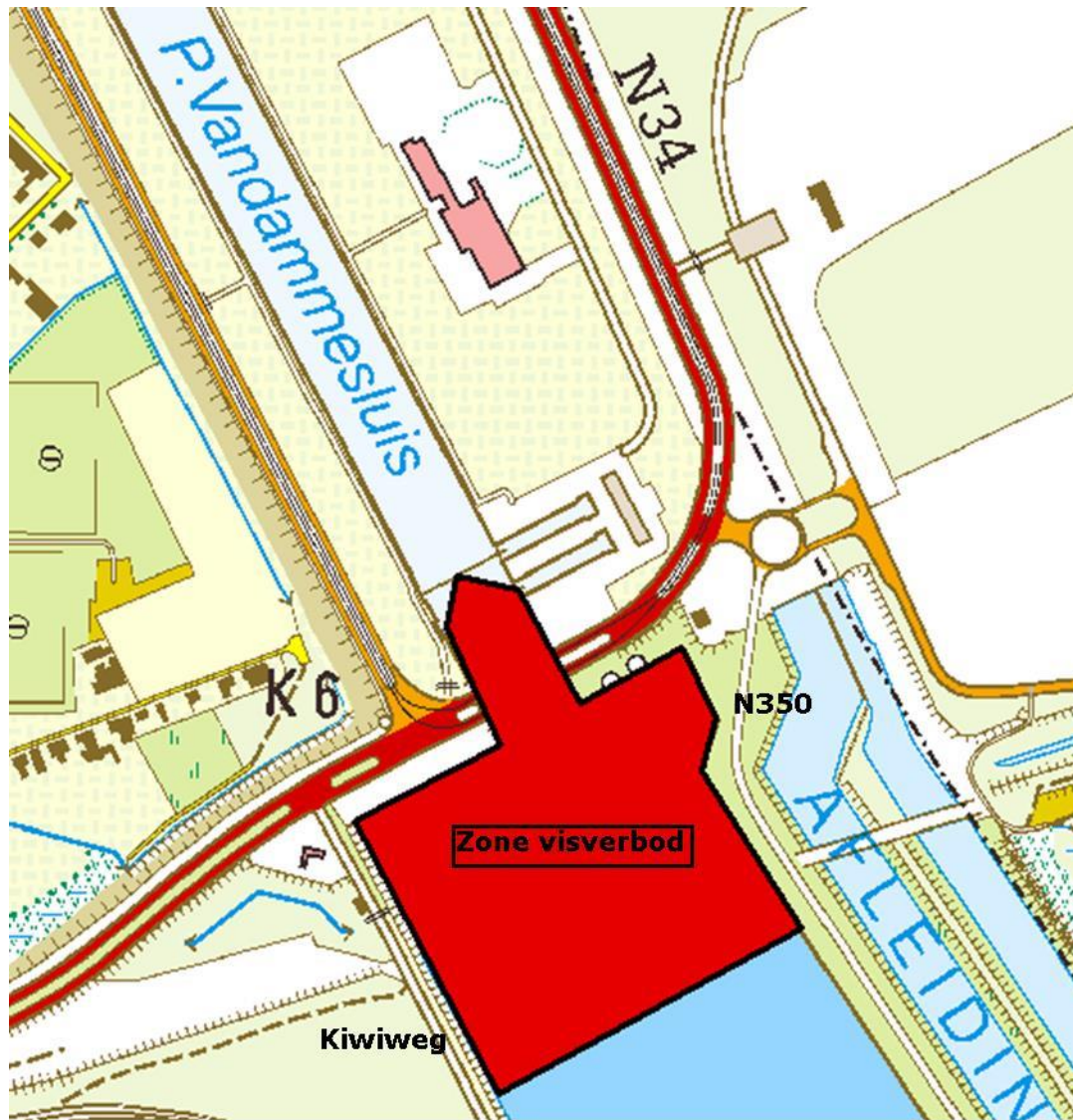
Art. 4. Dit besluit treedt buiten werking op 31 december 2022.

Brussel, 1 december 2017.

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

Bijlage 1. Plan met zone van visverbod in het Boudewijnkanaal als vermeld in artikel 2

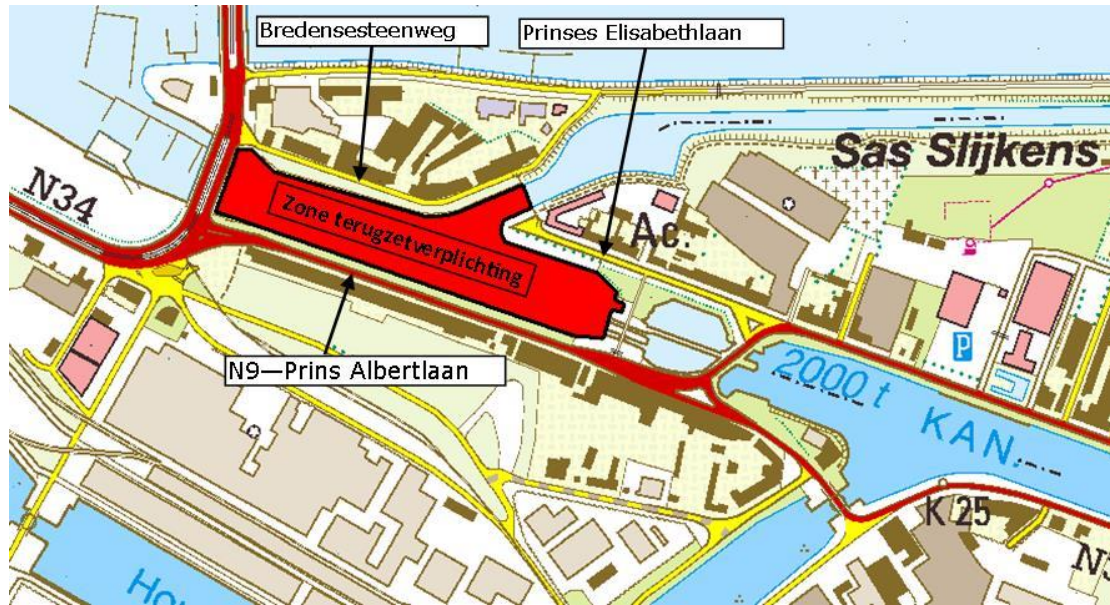
Gezien om gevoegd te worden bij het ministerieel besluit van 1 december 2017 betreffende het instellen van tijdelijke maatregelen voor zeebaars ter uitvoering van artikel 14 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij.

Brussel, 1 december 2017.

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

Bijlage 2. Plan met zone van terugzetverplichting in het kanaal van Gent naar Oostende als vermeld in artikel 3

Gezien om gevoegd te worden bij het ministerieel besluit van 1 december 2017 betreffende het instellen van tijdelijke maatregelen voor zeebaars ter uitvoering van artikel 14 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij.

Brussel, 1 december 2017.

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

Ministerieel besluit van 1 december 2017 betreffende het instellen van een tijdelijke terugzetverplichting in de waterlopen Zwalm en IJse en hun zijwaterlopen ter uitvoering van artikel 14 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij (B.S. 17/01/2018)

DE VLAAMSE MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW,

Gelet op de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij, artikel 14;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 7 juli 2017;

Gelet op de adviesvraag binnen 30 dagen, die op 5 oktober 2017 bij de Raad van State is ingediend, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het advies niet is meegedeeld binnen die termijn;

Gelet op artikel 84, §4, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in de waterlopen Zwalm en IJse en in de zijwaterlopen die uitmonden in Zwalm en IJse soortherstelprogramma's worden uitgevoerd voor zeldzame vissoorten en dat die vissoorten bijkomende bescherming vereisen door middel van een terugzetverplichting voor hengelaars,

BESLUIT:

Artikel 1. §1. In de waterloop de Zwalm en in de zijwaterlopen die uitmonden in de Zwalm worden alle vissen na de vangst onmiddellijk en voorzichtig in het water van herkomst vrijgelaten en is het bezit en het gebruik van aasvissen niet toegelaten.

De waterlopen bedoeld in het eerste lid zijn weergegeven op het plan dat als bijlage 1 bij dit besluit is gevoegd.

§2. In de waterloop de IJse en in de zijwaterlopen die uitmonden in de IJse worden alle vissen na de vangst onmiddellijk en voorzichtig in het water van herkomst vrijgelaten en is het bezit en het gebruik van aasvissen niet toegelaten.

De waterlopen bedoeld in het eerste lid zijn weergegeven op het plan dat als bijlage 2 bij dit besluit is gevoegd.

Art. 2. Dit besluit treedt buiten werking op 31 december 2022.

Brussel, 1 december 2017.

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

Bijlage 1. Plan met de Zwalm en zijn zijwaterlopen als vermeld in artikel 1, §1

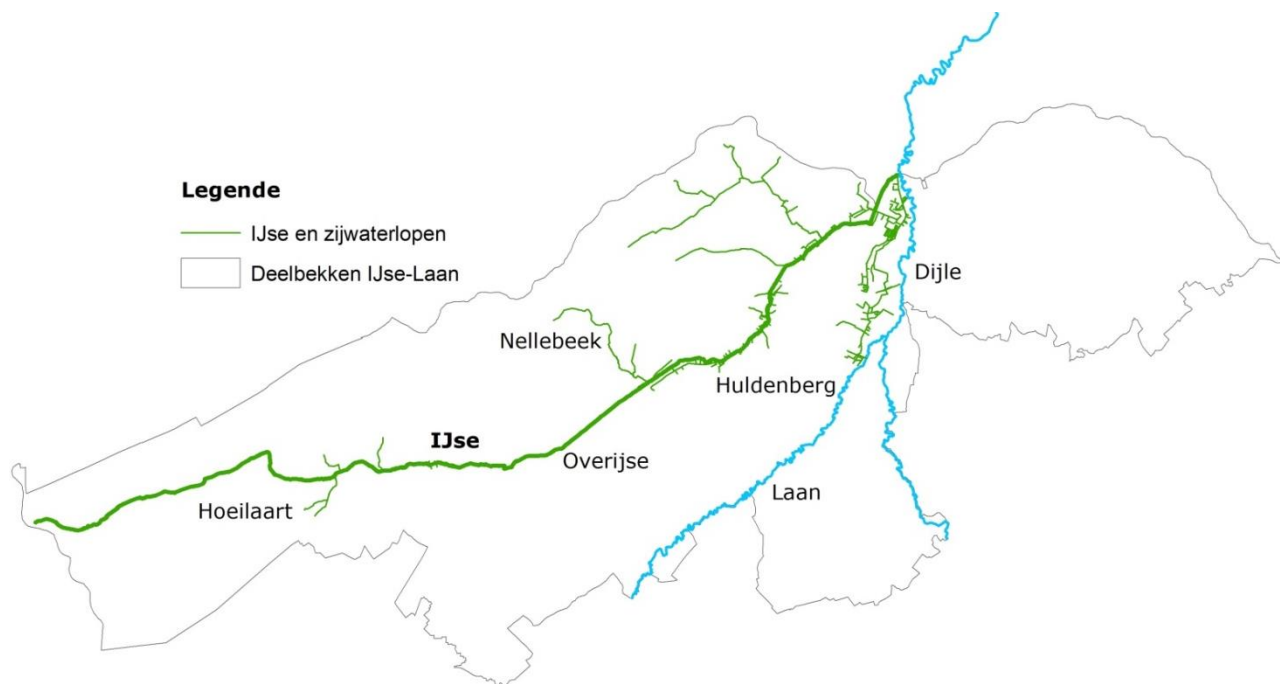
Gezien om gevoegd te worden bij het ministerieel besluit van 1 december 2017 betreffende het instellen van een tijdelijke terugzetverplichting in de waterlopen Zwalm en IJse en hun zijwaterlopen ter uitvoering van artikel 14 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij.

Brussel, 1 december 2017.

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

Bijlage 2. Plan met de IJse en zijn zijwaterlopen als vermeld in artikel 1, §2

Gezien om gevoegd te worden bij het ministerieel besluit van 1 december 2017 betreffende het instellen van een tijdelijke terugzetverplichting in de waterlopen Zwalm en IJse en hun zijwaterlopen ter uitvoering van artikel 14 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij.

Brussel, 1 december 2017.

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE